

В. ЯВОРІВСЬКИЙ ВИГРАВ СПРАВУ В СУДІ

Київ. — Один з районних судів Києва під головуванням судді Фадеевої у понеділок, 23-го квітня, розглянув позов народного депутата ССР Володимира Яворівського на газету „Правда України“ за публікацію наклепницької інформації.

Академік Д. Гродзінський доповідав в американських університетах

Чикаго (В. Боднарчук). — У зв'язку з приїздом визначного академіка з Києва, проф. Дмитра Гродзінського, на конференцію в Ратгерському університеті було організовано зустріч доповіді в університетах та коледжах в стеїтах Ілліной та Індіана для американських студентів, викладачів та академічних громад. Тема проф. Гродзінського була: „Чернобиль і його наслідки“, ілюстрована найновішими прозірами з його дослідів.

Д-р Д. Гродзінський — визначний ядерний біолог, член Академії Наук України, директор Інституту Ботаніки при АН УРСР і заступник голови екологічного Товариства „Зелений Світ“. Він написав понад 450 статей зі своєї ділянки і 12 книжок. Виступав на міжнародних конференціях в Європі та Японії. Його праці були перекладені на інші мови.

У своїх доповідях проф. Гродзінський чітко окреслював наслідки ядерного вибуху на півночі України, в Чернобилі, відзеркалені в рослинах, тваринах, і в людях. В рослинах бачимо гігантні розміри листків та голок дерев, в тваринах — народження сліпих поросят, восьминогих лосат, двоголових телят тощо. Велика кількість дітей родиться з катарактами, які раніше бачили тільки у старших віком людей, з левкемією та з іншими хворобами і дефектами. Через засекречення урядом вибуху в Чернобилі і непригтовлення населення до наслідків радіації виникло недо вір'я до офіційних чинників і це погано відбилося на здоров'ї населення. Люди боялися їсти овочі та горідини і пити молоко. Через брак вітамінів і мінералів виник брак імунітету в людській системі.

ДОПОВІДІ ПРО ВИБОРИ В УКРАЇНІ

Клифтон, Н. Дж. — Д-р Аскольд і м-р Рона Лозинські виголосять доповіді про вибори в Україні в п'ятницю, 27-го квітня, о 7-й год. ввечора в Українській Централі, 240 Гол аве., в Пассейку, Н. Дж.

У Вашингтоні вручено нагороди Фундації Антоновичів

Стоять (зліва) д-р Т. Антонович, д-р М. Богачевська-Хомяк, поетеса Ліна Костенко і д-р О. Антонович.

Вашингтон (Марта Зелько). — 25-го березня, тут відбулася церемонія вручення нагород Фундації Антоновичів за найкращі досягнення в галузі української літератури й науки. Нагороду за найкращий літературний твір одержала видатна українська поетеса Ліна Костенко за свою збірку „Сад нетанцючих скульптур“, а найкращу наукову працю, яка стосується української теми, одержала д-р Марта Богачевська-Хо-

мак за свою книжку „Feminists Despite Themselves: women in Ukrainian Community Life 1884-1939“.

Цьогорічна церемонія, як і три попередні, відбулася в елегантній залі Джорджтаунського університету. Її влаштувала Фундація Антоновичів у співпраці з Вашингтонською групою. Прибутком із цього вечора призначений на Фонд стилістичний Вашингтонський гру-

па. Доктор Омелян і доктор

СВІТ ВІДЗНАЧИВ ДЕНЬ ЗЕМЛІ

Нью Йорк. — В неділю, 22-го квітня, вже в двадцяте навесні світ відзначав День Землі. Понад 200 мільйонів осіб взяли участь у масових демонстраціях, концертах, фестивалях, походах в ЗСА, країнах Європи, Азії, Африки, Північній і Південній Америці, в загальному у 140 країнах світу.

У великих містах були влаштовані такі корисні акції, як: засадження молодих дерев, прибирання вулиць, парків від сміття, навіть найвищої гори світу Монт Еверест. У Франції населення створило живий ланцюг завдовжки 500 миль, в ООН зібралися астрономи, на дорогах Японії 5,000 осіб протестували проти зачистки повітря автомобільними газами. На Великій Галії в Нью-Йоркському Центральному парку зібралися біля мільйона молодих людей, щоб, як і всюди, показати свою причетність до найбільшого проблем оточення.

Це був не лише день голосних промов, звернених до політичних діячів, які керують світом, але день звичайних людей, що зібралися поговорити й задуматися над проблемою, як зберегти свою планету.

Особливе значення святкування Дня Землі мало в країнах Східної Європи, де сорокарічне панування комуністичної влади привело оточення до катастрофічного стану. Мешканці Гданська, Берліна, Вільнюса вихали на роверах, протестуючи проти м'яких виправ.

Проблеми знищеного довкілля надзвичайно болюче торкаються мешканців України, які крім „звичайних“ екологічних зачисток несуть на собі тавро чернобильської ядерної катастрофи. Українці також приєдналися до цілосвітового відзначення Дня Землі, влаштувавши масові мітинги.

ВИСТАВКА Л. ГУЦІАЛЮКА

Нью Йорк. — ОМУА влаштує в неділю, 29-го квітня, о год. 1-й по полудні відкриття виставки картин Любимира Гуцалюка. Виставка буде відкрита в будні дні від год. 6-00 до 8-00 ввечора, в суботі і неділі — від год. 1-00 по полудні до 8-00 ввечора і триватиме до 6-го травня в Галерії ОМУА при 136 Друга аве.

Появився каталог на виставки Я. Гніздовського в Україні

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як уже інформовано, в місяцях травні, червні і липні відбудуться у музеях Києва, Львова і Тернополя виставки творів Якова Гніздовського, в більшості його графіка: лінограв, дереворізи.

У підготовці до цих перших виставок визначного українського мистця, якого в Україні майже не знають, видано чепурний каталог із репродукцією його дев'яти картин та із автопортретом мистця на обкладинці. В каталозі подано також життєпис Я. Гніздовського з інформацією не лише про його життя, але також де

находяться його твори та які досі появились видання про нього і його творчість або з його творчістю. Також поміщено проєкти української азбуки Я. Гніздовського, який виправляє спотворення давньоруської кирилическої азбуки, запроваджені ще царем Петром I. В книжечці є висвітлені твори, що будуть виставлені на всіх трьох виставках в Україні у числі 50. Як відомо, дружина покійного мистця Стефанія буде на святочному відкритті виставки в Києві та у Львові та бажач частину із виставлених творів подарувати цим музеям.

Гості з України говоритимуть про реставрацію пам'яток

Нью Йорк. — Тут у п'ятницю, 27-го квітня, о 7-й год. ввечора доповідатимуть гості з України про реставрацію, охорону пам'яток історії та культури та її збереження.

Іван Могитич, головний архітект Українського со-

ціального науково-реставраційного проєктного інституту Львівської філії, виступник Львівського Політехнічного Інституту. Всю свою енергію, знання, уміння віддав справі реставрації пам'яток, автор та керівник багатьох проєктів реставрації пам'яток архітектури. Завдяки його вмілому керівництву львівські міжобласні спеціальні науково-реставраційні майстерні переросли у науково-проєктний інститут.

Ігор Кудін, перший та незмінний керівник львівської обласної організації Українського Товариства Охорони Пам'яток Історії та Культури. Двадцять три роки він працює на ниві пропаганди та збереження пам'яток. Доповідь буде всеохоплюючою та різноманітною. З початків свого існування товариство нараховувало п'ять постійних працівників і виконувало надзвичайно багато організаційної праці; за ініціативою товариства виникла ідея про розбудову Львівського музею українського мистецтва, виставки-продажу творів мистецтва для цієї мети. На жаль, ідея не доведена до кінця. Розбудова так і не розпочалася. Ці та інші болючі питання піднімаються у доповіді.

Вступ за добровільними датками.

КОНЦЕРТ Ю. ОСІНЧУК

Нью Йорк. — Український Інститут Америки в рамках концертної серії „Музика в Інституті“ влаштує в неділю, 29-го квітня, добродійний гала-концерт піаністки Юлії Осінчук та „Весняний бал“. В програмі концерту — твори Бортнянського, Франка, Кви, Скорика і Ліста. Вступ — 50 дол. від особи. Початок о год. 3-й по полудні в приміщенні УІА, 2 Схід 79-та вул.

ЛИТОВЦІ ПРОДОВЖУЮТЬ БОРОТЬБУ

Вільнюс. — Уряд Литовської республіки дав розпорядження закрити більшу частину підприємств з метою економії палива і сировини.

Розпорядження було дано в суботу, 21-го квітня, після того, як Москва повністю припинила доставу нафти і зменшила більш як на 80 відсотків доставу природного газу. Крім того, різко зменшена достава в республіку продуктів та багатьох інших необхідних товарів.

Два тижні тому советський уряд дав розпорядження, щоб всі чужинські журналісти залишили Литву, але минулої суботи і неділі Москва організувала поїздки сюди групи західних кореспондентів, акредитованих у советській столиці і тому вони могли передати репортажі зі столиці Литовської республіки. Кореспонденти повідомили, що на вулицях Вільнюса дуже мало авт. Власники авт змушені економити паливо, бо його тепер відпускають в обмеженій кількості — 30 літрів на місяць. Естонія запропонувала Литві економічну допомогу, але поки що неясно, як і в якій формі ця допомога буде здійснюватися.

Прем'єр-міністр Литовської республіки Казіміра Прунскене продовжує поїздки по європейських країнах, стараючись заручитися їх підтримкою. У п'ятницю вона перебувала в Норвегії і провадила переговори про доставу Литві норвезької нафти, а в суботу і неділю — в Данії.

В суботу у Вільнюсі одночасно почалися два з'їзди. На одному зустрілися делегати руху „Саюдіс“, на другому — делегати вірної Москві Комуністичної партії „на платформі КПСС“. На з'їзді „Саюдіс“ виступив

прем'єр-міністр Естонії Едгар Савісаар: „Те, що вчора сталося у Вільнюсі, — сказав він, — завтра може статися в Талліні. Естонці розуміють це і готові прийняти на себе тягар допомоги Литві“.

Прем'єр Естонії мав на увазі напад у п'ятницю советських окупантів на друкарню у Вільнюсі. Вони не тільки зайняли друкарню, але й біли цивільну охорону. В суботу Верховна Рада Литви надіслала телеграму М. Горбачову з проханням покарати винних.

Виступаючи на з'їзді „Саюдіс“, президент Литовської республіки Вітаутас Лянсбургіс заявив: „Ми не відмовимося від незалежності. Ми готові до переговорів з Москвою“.

У неділю, 22-го квітня, в Нью Йорку відбулася велика демонстрація литовців на підтримку законних прав їхньої республіки. В демонстрації взяли участь друзі литовців — представники поневолених Москвою народів. А в катедрі св. Патрика відбулося Богослуження з участю литовського духовенства і Єпископа Стемфордської єпархії Владислава Василья Лостена. На Богослуженні були присутні, крім литовців, і українці.

КОНЦЕРТ АРТИСТІВ З УКРАЇНИ

Нью Йорк. — Тут в Українському Народному Домі, 140 Друга аве., в четвер, 26-го квітня, відбудуться концерт артистів з України Галини Менкуш (бандура) та Ніли Крюкової (художнє слово). В програмі концерту — художнє читання історичного роману у віршах Ліни Костенко „Маруся Чурай“. Початок концерту о год. 7-й ввечора.

В Клівленді відзначать четверту річницю чернобильської трагедії

Клівленд (сміб). — Обидві Школи Українознавства, Товариство „Рідна Школа“ і „Рідна Школа“ ім. Т. Шевченка при українському православному соборі св. Володимира Великого, спільно відзначать четверту річницю чернобильської трагедії в суботу, 28-го квітня, у рідношкільних приміщеннях 3-го поверху середньої школи Норманді, 2500 Вест Плезент Веллі рд. у Пармі, в залі ч. 331. Початок о год. 12:30 по полудні.

Програма почнеться спіль-

ної молитвою та відправою соборної Панахиди за упокій душ жертв чернобильської трагедії, яку співслужитимуть отці душпастирські українських церков Клівленду. Після цієї відправи відбудеться коротка програма учнів обох Школ Українознавства під назвою: „Діти — дітям Чернобиля“. Щоб пригадати неукраїнцям про розміри цієї трагедії, до участі запрошено місцеві теле- і радіостанції та пресу.

У СВІТІ

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД признав, що він таємно передав майже два мільйони дол., щоб допомогти встановити нове жидівське поселення у християнській частині старого міста Єрусалиму тому десяти днів. Ця подія була спричинником масових протестів на місці та широкого осуду за кордоном, зокрема тоді, коли 20 жидівських родин у навечер'я Великої П'ятниці поселилися недалеко місця, на якому стоїть церква Св. Гробу для відмічення місця смерті Ісуса Христа. Посадник Єрусалиму на самому початку осудив поселення жидів, говорячи, що це дуже пошкодить туризмові та торгівлі. Іміграційні чинники побоюються, що це може пошкодити іміграції советських жидів до Ізраїля, навіть ізраїльський суд вирішив, що поселення жидівських родин не є законним. Визнання жидів жидів перед цілим світом, що уряд країни таємничо був в справу замішаний, стверджують аналітики, може видвигнути деякі питання у Вашингтоні й тим самим пошкодити в рішенні прохання Ізраїля про додаткових 400 міль. дол. допомоги на збудування приміщень для советських жидів у Ізраїлі.

АВСТРАЛІЙСЬКІ УРЯДОВІ ЧИННИКИ подали до відомо, що їхню країну навістили повені, які уважають найгіршими за останнє століття. Велика кількість міст і містечок внутрі країни є цілковито відірвані від решти країни. Сотні людей були змушені шукати захисту на дахах своїх водою залитих будинків, у неділю, 22-го квітня, у східних стеїтах Квінсленду, Нью Савт Вейлс і Вікторії. Австралійські власті стверджують, що багато людей зникло, але тільки прийшло одне повідомлення про смертний випадок.

ПРЕЗИДЕНТ ГУССЕЙН заявив, що Ірак відплатить всьому своєму силову будь-якій країні, що нападе на арабську країну. „Той, хто започаткує чин агресії проти Іраку чи іншої арабської країни, тепер матиме до діла з Іраком, бо Ірак є частиною арабської нації й ми будемо з Іраком боротися з таким“. Цю заяву виголосив президент Гуссейн у телевізійній передачі кілька годин перед тим, як представники 13-ох арабських держав розпочали свої дводенні наради, як вияв солідарності.

КРЕМЛЬ ОРГАНІЗУЄ ПОЇЗДКУ МУСУЛМАН ДО МЕККИ

Москва. — Після десятиліть заборони виїздів советських громадян поза кордони „советського раю“ та переслідування релігії, советські офіційні чинники, тобто кремлівські диктатори, організують в цьому році чисельну поїздку советських мусулман до Мекки для участі в релігійних святкуваннях, — заявив кореспондент пресового секретар президентського бюро Аркадій А. Масленников.

Президент ССР в спеціальним уповноваженням Михайл С. Горбачов, який зустрівся з критикою закордонних мусулманських спільнот, що в Советському Союзі переслідують мусулман, наказав міністрові цивільного летунства організувати спеціальні польоти Аерофлоту до Савдійської Аравії у період святкувань в Мечці. Масленников підкреслює, що міністерство закордонних справ ССР отримало інструкцію припинити видачу віз для мусулман, які хочуть взяти участь у цих поїздках до Мекки.

Деякі західні дипломати в Москві поспівають ініціативу М. Горбачова тим, що ССР вже віддавна намагається встановити дипломатичні зв'язки із Савдійською Аравією, але савдійський уряд досі від таких зв'язків відмовлявся. Савдійська Аравія веде також перед у боротьбі за свободу мусулман в Советському Союзі.

Напруження у відносинах збільшилося між ССР і Савдійською Аравією під час тривання советської окупації в Афганістані. Крім того советські диктатори, як відомо, все підтримували режими арабських диктаторів, постачаючи їм зброю й інший військовий матеріал для ведення внутрішніх війн.

Покищо не відомо скільки мусулман прибуде до Мекки і якими критеріями будуть руководитися советські еміграційні чинники при виданні віз. Покищо говориться загальною, що тисячі осіб зголосилися до бюро ОБІР-у і виповнили анкетні запитання до Мекки. „Для нас це повідомлення і зарядження президентського бюро є свого роду подарунком М. Горбачова“, — заявив Кадгі Аділь Зейнаїлов, керівник мусулманської релігійної адміністрації закавказьких релігійних груп.

Кореспондентка газети „Нью Йорк Таймс“ Естер Б. Фейн пише з цієї нагоди, що з ліберальних законів в ССР скористалися властиво всі: православні і католики, жиди, еміграційна квота яких значно збільшилася, а численні релігійні громади отримали в користування колишні церкви і прицерковні будинки, які колись були перетворені на музеї, склади, клуби тощо.

Створено Комітет і Фонд Допомоги Молоді в Україні

Нью Йорк (КУ СУМ). — Крайова управа Спілки Української Молоді в Америці створила окремий Комітет і Фонд Допомоги Молоді в Україні.

На своєму засіданні тут в канцелярії КУ СУМ в суботу, 7-го квітня, члени Крайової Управи вибрали д-р Аскольда Лозинського, організаційного реферанта КУ СУМ, на голову цього комітету. Крайова управа також призначила дотацию на фонд в сумі 5,000 дол. і закликає всіх, які зацікавлені долею молоді в Україні, складати свої пожертви на конто число №5514, „SUM Youth Fund“, у Кредитиві СУМ-А в Йонкерсі, Н. Й.

Особливого цінного цього комітету і фонду є допомога всім молодечим організа-

ціям в Україні, які плескають ідею самостійної соборної української держави, між ними: Спілка Незалежної Української Молоді у Львові, Києві і Чернівцях, Незалежний Молоді Галичини Миколаївської області і відновлений Спілка Української Молоді у Харкові.

Із зібраних фондів Крайова управа буде доставляти молодим активістам історичні книжки, Євангеліє, молитвенники, матеріал на фелони і технологічне наряддя. Крайова управа вже частинно вислала згадані речі в Україну.

Крім д-ра Лозинського, до Комітету Допомоги Молоді в Україні увійшли: Ольга Король, голова КУ СУМ д-р Роман Козьмий, Ліда Микитин і Марія П'ятак.

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНЦІ ЗВИКЛИ чути застережливе питання з телевізійних екранів: „Вже з 10-та година Чиви знаєте де ваші діти?“ На жаль, багатьом ця фраза байдужа, поки щого нацією не потрясе якийсь трагічний випадок, подібний недавній пожежі в барі, де загинуло багато підлітків. Посадник невеликого міста стеїту Нью Йорк Меканіквілл, яке розташоване вздовж верхньої частини ріки Гадсон, Патрік Гілдерт відновив указ із 1915 року. Батько чотирьох дітей, П. Гілдерт, „витер порох“, як він каже, з цього указу, щоб припинити наростання вандалізму, рознузданої поведінки підлітків та їх сходини у різних клубах. В указі вказується, що якщо дитина буде затримана на вулиці після 10-00 години ввечора, відповідальність за це нести будуть батьки, які вперше заплатять 25 дол. гривини, а вдруге їм загрозить ув'язнення. Покищо указ має ефектний вислід, на вулицях містечка після 10-00 год. ввечора — спокій. Відновлений указ, який ввійшов у дію в понеділок, 16-го квітня, стосується молоді нижче 16-ти років, хоча посадник наполягав на збільшенні вікової границі до 18-ти років.

МИНУЛО ВЖЕ ДЕВ'ЯТЬ РОКІВ після вибуху епідемії АІДС в ЗСА, та американські лікарі все ще всіма засобами намагаються обминати хворих шість смертельного хворобою, відмовляючись взяти активну участь у боротьбі з нею. Багато лікарів не хочє приймати на лікування хворих на АІДС, інші не звертають належної уваги на історію хвороби й сексуального життя хворих та занедбують превентивне навчання пацієнтів. „Дуже багато лікарів поводять себе так, ніби то вони працюють власне в тій частині світу, де не існує вірус АІДС“ — сказала голова Крайової комісії з проблем АІДС д-р Джун Осборн. На її думку, хворі АІДС у початковій стадії мають більше шансів на лікування, але вони не реєстровані вчасно та розповсюджують вірус.

РОБОТИ ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ Лінкольн Центру за попередніми підрахунками коштують 17 міль. дол. Готуючись до нового сезону під відкритим небом, Лінкольн Центр повинен подбати про дренажні проблеми у Демрош Парку, де проводяться концерти та виступи. Серед внутрішніх реновацій є нові м'які сидіння, килими, нове освітлення, ремонт сцени та куліс, нові вінди та ескалятори. Комплекс концертних залів Лінкольн Центру реставрується за кількома проєктами. Перероблення дренажної системи Демрош Парку почалося вже в 1988 році та коштіватиме 6,3 міль. дол. міського бюджету.

СВОВОДА

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНЧ у Вашингтоні (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

*Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чи у суперечці з Литвою СССР має всі „адути“?

Поштовх до теперішніх міркувань дала стаття „Нью Йорк Таймс“ з 19-го квітня ц.р., в якій заперечувано успіх самостійницьких змагань Литви, бо, мовляв, у тій грі Москва має „всі високі карти“.

Коли підходити до проблеми з погляду фізичної сили, з погляду статистичних даних, то дійсно не можна порівнювати литовського карлика до советського велетня. На 15 складових частин ССРСР — Литва стоїть на 12-му місці. ССРСР має 288 мільйонів населення — Литва близько 4 мільйонів і разом з Естонією і Латвією досягає 8 мільйонів осіб, в тому числі є поважний відсоток „меншин“. Приймавши супроти Литви політику „сильної руки“, Москва має, без сумніву, „високі карти“: військ з танковими з'єднаннями, газоліну, металі, дереву, цукор, необхідні предмети першої життєвої потреби. Норвегія погодилася постачати газоліну, але литовський уряд не має твердої валюти, за яку можна б ту газоліну дістати від Скандинавії і Москва має можливість недопустити импорт до Литви морським чи повітряним шляхом. Коли йдеться про фізичну можливість довести теперішню порівняно пристойне життя в Литві до нуждарського рівня, то Горбачов може зробити це. Але це не значить, що він може присилувати 4 мільйони литовських патріотів впасти на коліна і просити милосердя. Фізична сила завжди у всесвітній історії відігравала величезну роль. Закріпилося переконання, що у міжнародних відносинах рахуються тільки народи (країни) сильні — слабі не мають голосу. І так, і ні. Біблійний переказ про двобій Голіата і Давид має свій глузд і в політиці. ССРСР з Михайлом Горбачовим у проводі мають щастя у міжнародній кон'юнктурі. На телевізійному екрані передавали м.і. заяву речника Державного департаменту: „Проблема Литви існує 50 років. Але в міжчасі сталися події, в обличчя яких проблема Литви перестала бути найважливішою. Позицію „найпершої важливості“ набрали проблеми з'єднання Німеччини і її ролі у новій констеляції сил. Конечність закріпити демократію у недавніх сателітських країнах, конечність зменшити різні роди збройних сил ЗСА і ССРСР і, врешті, конечність зменшити видатки на оборону з уваги на дефіцит бюджету“. Це створило корисну для Горбачова кон'юнктуру, бо — як це вже не раз стверджувало на цьому місці — керівники НАТО підтримували Горбачова не з любови, а як сяк-так можливого контрагента до переговорів про частинне роззброєння. На Бермудах президент Буш два дні нараджувався з британським прем'єр-міністром Маргарет Тачер; минулого тижня цілоденні наради провів із президентом Франції Франсуа Миттераном. Буш не веде закордонної політики самостійно, тільки у тісному порозумінні з керівниками НАТО. Телефонічно нараджувався з канцлером Західної Німеччини Гельмута Коля. Литва й усі інші поневолені народи Європи мають нещастя, що згадані вище проблеми відсунули проблему їхнього визволення на задній план. Алеж уже в 1956 році Захід не прийшов з допомогою протимосковському повстанню на Угорщині за тамошнього лідерства Імре Надя, і в 1968 році не прийшов з допомогою Александру Дубчеку, якого замір надати „людське обличчя“ чеському комуністичному зраднику Леоніду Брежнєву інвазії збройних сил.

Але поруч з отими адути Горбачов має теж деякі дуже слабкі карти. У „Нью Йорк Таймс“ з 21-го квітня подано вістку про зізнання на об'єднаній Конгресовій Комісії двох фахівців про препоганний стан советської економіки. Не можна направити її танками і не можна переставити контрольовану державою економіку на вільний ринок декретами, бо крім потрібних для цього фондів треба ще зміни психіки, яку здепримував панівний в ССРСР марксизм впродовж 70-ти років. Психічна настанова народу ніби малаватися. Але всі революції вибухали завдяки буйній психічній настанові. Клясичним зразком стала Велика французька революція 1789 р., яку підготував гурт інтелектуалів, так звані енциклопедисти з Руссо, Вольтером і Дідро у проводі. Фермент у самій компартії ССРСР щораз сильніший свободоловний рух усіх поневолених народів не тільки у Прибалтиці, але й на Кавказі, у мусульманських народів, в Україні і недовір'я західного фінансово-промислового світу до перебудови — це препогані карти в його розгрі з Литвою. У розмові з американським кореспондентом один старенький литовець, колишній довголітній політичний в'язень заявив: „Пережили Сталіна і Брежнєва — переживемо і Горбачова“. Сила духу не є фікцією, це — поважний реальний чинник у політиці.

„А що сказати про нашу історичну науку... Ми маємо багатотомні фальсифікації — і малотиражні, аби-як видані поодинокі праці справжніх істориків...“

Виходячи з такого сумного положення, авторка надала спеціального значення Міжнародній Асоціації Українців „Створивши Асоціацію, ми тим самим вишили на якісно новий рівень комунікації з іншими культурами і репрезентації своєї. Не треба тишити себе ілюзіями, що все, що пропонується для „домашнього“ вжитку, з відповідним ентузіазмом буде сприйняте на міжнародному рівні... Технологічно і професійно наша наука і культура в цілому трагічно відстає. Але засвоїти до думки треба... для того, щоб знайти спосіб боротися з таким становищем“.

Коментуючи про кожний хоч би найменший проєкт Асоціації, як, наприклад, видавання нового журналу „Україністика“, авторка бачить ще далеко ненормальний стан на Україні: „Здавалось б, про це видання можна було б тільки мріяти. Престижне видання міжнародної класи в Києві — чи таких у нас багато? (Під час обговорення цього в Неаполі) заперечення“.

Факт, що комунізм вальсує у цілому світі, як ідеологія економічного лад. Назовні народи Східної Європи і внутрі Советського Союзу існують довголітньою неволі шукаючи свого кореня, спадщини та йдуть за зовом крові. Стремлять до самостійності і відокремлення. Горбачов, здібний і хитрий політик, скоро зорієнтується в безвихідності та безнадійності комуністичної системи і переставляється на рейки демократії. Здається, що він радше хоче рятувати крахуючу економію і то коштом західних інвестицій, та імперію „неділїмої“, як цілості Советського Союзу. Задумане західний світ і ЗСА, мовляв, він за демократією.

Як ця горбачовська демократія виглядає, то прикладом може послужити ситуація на Литві. Грозять танками, літаками і безкомпромисовою капітуляцією. Горбачов потрапив зосередити велику силу і народи Советського Союзу мусять користися „старшою братові“. Думаю, що він все ж таки загнав задалеко і перерахувався в такому стійкому і спонтанному змаганні уярмлених народів до цілковитої самостійності. Розраховує він на розгубленість і, як звичайно, нерішучість ЗСА і не подивився, коли нездовго Литву приборкають силою. Мовляв, вони мають там свої стратегічні бази та що Литва й інші Балтійські держави не дадуть собі ради економічно без допомоги Советського Союзу. А ЗСА знову потрібні роззброєння та шанси для американських мільйонерів робити „солідні“ бізнеси у фазі перебудови і гласності. Біда в цьому, що ця фаза демократизації у Советському Союзі йде дуже повільно.

ВІДРОДЖЕННЯ ЧЕРЕЗ ПОРАЗКИ І ТРАГЕДІЇ

II.

було два: немає грошей і паперу, а також — немає дозволу, а за дозволом треба звернутися до Ради Міністрів республіки. Я певна, що Раді Міністрів і не спало б на думку заборонити таку хорошу ініціативу. Врешті, не вийшло сьогодні не можна хоч помріяти, щоб подібні справи вирішувалися на рівні компетенцій вчених і письменників, — як, знову ж таки, у всіх цивілізованих країнах...“

Про створення щорічної Міжнародної Школи Українців, як один з проєктів Асоціації, авторка аргументує, що треба організувати її при Київському університеті, щоб, таким чином, головним осередком для вивчення української мови була Україна „...як тоді ставитися до пропозиції створити цю школу при Гарвардському Університеті? Та ж у Гарварді український літній інститут працює вже вісімнадцять років! Наші ж поважні вчені про це навіть не знають. Отже, щоб поглибити знання української мови і культури, українці їздять до

Америки (чому б не зробити відтак білоруську школу в Японії)? Поза сумнівом, в Америці українці почувають себе значно комфортніше, як на Україні, це й тому, що їм у слід ніхто не каже: „Холди прихили!“... і далі „...І все ж таки хочеться мати ілюзію, що українську мову ще можна буде вивчати і на „великій Україні““.

Молода авторка надіється, що нормальна праця Асоціації поверне багато чого втраченого: „Міжнародна Асоціація Українців планує взяти на себе координаційну функцію з метою систематизації і каталогізації всього масиву української культури. (Мова про джерела, що знаходяться поза межами України). Зрозуміло, що ця робота розрахована на десятиліття... Будемо сподіватися, в процесі цієї роботи іншого статусу набувають архіви й на самій Україні. В 30-их і 40-их її знищували, в 60-их теж подекуди папили. Сьогодні наші виліпи й неочиснені архіви вже просто занедбані й практично не

вивчені...“

Щодо ширшого значення постання Міжнародної Асоціації у відношенні до розвитку почуття національної гідності О. Пахльовська пише, що „Вихід української культури на міжнародну арену має не лише практичні проблеми, а й проблеми суто психологічні. Не слід забувати, що впродовж століть у нас відбиралася воля до дії, до самостійних рішень... (Україна і Київ) поступово перетворювалися на провінцію, на периферію імперії. Вже про самостійні інституції не йшлося — диктували Петербург або Москва... Нація довго жила відчуженням своєї історичної маргінальності, культурного регіоналізму. Те ж саме маємо й сьогодні, і хотіло, скільки часу буде потрібно на виправлення цих деструкцій“.

Годі переочити те, що в Україні живе надія, що Міжнародна Асоціація Українців допоможе сполучити Україну зі світом та що вона створить прецедент до нормалізації української культури у межах власної країни. А це, само собою, коневний крок для виходу української науки в широкий світ.

але статистично вони цього не виявляють. Але не зважаючи на ці запаси золота — карбованець стоїть низько, бо інші згадані попередньо і зі собою пов'язані фактори не збільшували і це обмежує вартість карбованця. Квалітативно продукти в Советському Союзі є на дуже низькому рівні, а продуктивність обмежена з огляду на брак компетенції та приватної ініціативи.

Донедавна ще вимінна вартість карбованця на советському ринку навіть перевищувала долар, а тепер б карбованець рівняється 1-му доларові. Очевидно, в дійсності вартість карбованця набагато нижча. Пропонують устійити вартість карбованця в пропорції до золота, як 45 рублів за 1 грам золота. В конвенції також поклали сила карбованця дуже маленька. Наприклад робітник заробляє пересічно 150 до 200 крб. в місяць, але так само коштує його і одяг. Ціни харчів рівно ж далеко непропорційні до заробітків. Бракує теж продуктів першої потреби, як мила тощо. Дуже часто в одному місці не раз доволі цього чи іншого продукту — але зовсім немає в іншому. Це знову вина в плануванні, транспорті та розподілі. Процес переходу на вільний ринок повільний. Бракує відповідно вишколених фахівців; партійні бюрократи саботують і утруднюють цю акцію. На Україні процес повідомлення широким масом поступав вперед і ми віримо, що з Божою допомогою, зрозумінням та консолідацією усіх наших сил в народі дождемося так дуже заслуженого Воскресіння нашого народу — його самостійності.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЩЕ ПРО БЕЗВАРТІСНИЙ ЗАКОН

У двох числах „Свобода“ (245-46) за минулий рік помістила мою статтю п.з. „Безвартісний закон про державну мову в Україні“, яка набула позитивний відгук серед читачів (листи і особисті зустрічі).

Спираючись на доволі гострий критичний заголовок закону, проти якого авторитетно виступили і Т-во Української Мови ім. Шевченка в Україні і цілий ряд письменників і культурних діячів, бо згаданий закон в принципі не визнає української мови як єдиної державної, не забезпечує її та не тільки допускає але прямо узаконює ажвиння російської (поруч з іншими мовами національних меншин) як мови державно-рівноправної, автор цих рядків назвав цей закон безвартісним.

На превелике здивування в ч. 11. „Свободи“ за цей рік появилась дуже оригінальна інтерпретація згаданого закону, а її автор був проф. Микола Бараболяк. А оригінальна тому, що з однієї сторони її автор назвав нашу статтю „второпливою“ і „самий закон „недолугий“, бо ж мовляв його ухвалили прислухавшись і одному (покійного вже) Щербачу, але у висновках наш інтерпретатор стверджує, що схвалений закон це „початок“, і в тому сенсі — це досягнення, в тому його вага і вартість.

Тому, що інколи дуже контрверсійні погляди проф. М. Бараболяка мені (та й чі тільки мені?) не відповідають, я вирішив не вступати з ним у дискусію. Не хотів я полемізувати з автором листа, який в узаконенні українсько-російської двомовності в Україні вбачає „початок“. Початок чого? — спитаємо. Самостійності і суверенності, до якої так очевидно прагнуть кращі сини сучасної України? І то в той же час коли полуроси (за висловом М. Скрипника) з Верховної ради УССР прагнуть і надалі вважати українську мову наймичкою на своїй землі. Ні, на думку М. Бараболяка закон про державну мову в Україні не матиме значення доти, доки українська мова не стане загальною розмовною. На нашу думку, хоч як важливий цей поступок він у тій ситуації, в якій опинилася пробуждена і знищена Україна, невислащаний. Бо тільки тоді, коли у всіх сферах державного, суспільно-культурного, професійного тощо, життя, яким живе кожен нарід, запанує українська мова як державна, тоді і зросійщені малороси незрячі прозирють і заговорять мовою Шевченка. І тільки тоді вийдеться повновартість закону про державну мову України.

Але не це заставило автора цих рядків доказувати шановному професорові помилковість його поглядів на проголошений закон. Ось перед нами новий документ, що має пряме відношення до дальшої долі української мови, до її дальших перспектив стати справді державною мовою. Документ, який повинен нас і наших земляків надихати на боротьбу.

У „Літературній Україні“ з 22-го березня появилась „Відкритий лист“ до депутатів Верховної Ради ССРСР, підписаний в імені колективу працівників Інституту мовознавства Академії Наук УССР його головно-академіком В. Русанівським і його двома найближчими співробітниками, секретарем парторганізації О. Безпальком і головою професійного комітету В. Чукамом. Вони категорично виступають проти плану Верховної Ради Союзу (в Москві) вчинити загально-державною мовою на терені всієї території ССРСР мову російську.

Автори листа стверджують, що „за двома державними мовами (в нашій випадку українсько-призначеною, як державною і рівноправною російською) приховується бажання нічого не змінити а національно-мовний політиці, і далі оперувати завуальованими словами про розвиток національних культур, які очевидно втрачатъ реальний ґрунт для свого дальшого існування. Отже така пропозиція виступає на обговорення і прийняття Верховною Радою Союзу закону про загальнодержавну мову російську для усіх національних республік — обурює навіть академіка Русанівського, відомого зрештою в минулому як мачотилого угодника в справах української мови.“

Який же висновок з цих очевидних фактів?

1. Закон про державну мову в Україні з місяця жовтня минулого року таки безвартісний, бо він відкриває двері для проголошення російської мови „супердержавною“ мовою Союзу і це в результаті відштовхує українську мову (а в тім і всі інші національні мови народів ССРСР) на задній план і здеградує її до ролі локального діалекту.

2. Запроєктований закон про російську мову як загально-державну для цілого Союзу (а такий закон справді може бути прийнятий Верховною Радою в Москві), автоматично унеможливить і перекреслить намагання українських патріотичних кіл змінити і поліпшити теперішній закон на арені нової Верховної Ради УССР так, щоб українська мова стала справді повноцінною державною мовою, бо це фундаментальна передумова прогресивного розвитку України, що дуже поволі стає на власні ноги.

Мирислав Семчишин
Чикаго, Ілл.

Ірена Ванчицька

ПОРТРЕТИ

II.

Переживши всі не одні турботи і жак війни, ми щасливо добилися до Баварії, де в місті Регенсбург урядовав уже Український Допомоговий Комітет, що його очолював О. Богдан Ганушевський. Нелегко було у цих часах бути головою Комітету, бо американська влада співпрацювала з советським урядом і треба було аж трагічної самогубства, щоб американці зрозуміли чому українські втікачі не хочуть повертатися на рідні землі. Молодий, енергійний О. Ганушевський який мужно ставав в обороні людей, виклопотав у американської влади гарні приміщення колишньої німецької робітничої оселі, де згодом постав великий табір „ДіПІ“ (в більшості українській) Гангофер Зідлунг, і життя поплило спокійно, а навіть прмсно, бо опіка „УНРИ“ і гарні приміщення, яких розподіляв квартирмейстер мгр Володимир Кліш, тимчасово заступила втрачені доми.

Матістер Кліш втішався серед машканців оселі особливою симпатією, бо його лагідна і гуманна поведінка з'єднала всіх жителів і, здається, він один з усієї таборової управи не мав ворогів.

Кажуть, що добро скоро кінчиться, так і закінчилося наше „таборування“ в Регенсбурзі. Мешканці оселі „Гангоферзідлунг“ почали масово виїжджати — хто на роботу до копалень до Бельгії, інші до гарячої Бразилії в Аргентині, а деякі до далекої Австралії. Нам пощастило їхати до обітваного землі — до З'єднаних Стейтів Північної Америки.

І коли по десятих днях виснажливої подорожі бурхливим морем, ми побачили Статую Свободи, клянули на коліна і подякували Богові, що дозволив щасливо пережити Одиною Другою світовою війною, тоді почали насуватися питання: — Як жити на новій землі без знання

мови? — Як знайти працю, коли доволі таке безробіття? — Де приміститися, коли брак мешкань, а родин з дітьми не радо приймають.

І знову прийшла допомога. В історичному місті Філадельфії працював Допомоговий Комітет „ЗУАДК“, що його ексекутивним директором був д-р Володимир Галан, а душею енергійна Олена Штогрін. Не зраховати цих годин, що їх посвятила О. Штогрін та її муж Павло „ДіпІстам“ (ми ще десь були „Ді-Пі“, або „ґрінорі“) в пошукуванні за працею. Тоді ми вперше зустрілися зі словом „експірієнс“, яким Олена і Павло Штогріни ругали кожну „босові“ за цих, що не вміли нажити голки в електричних швальних машинах, чи будувати дороги і мости, а навіть орудувати „малою“ чи мітлою. Тому не дивуватися, що так багато цих влячених людей, відтак вже зможних американських „сінтієнів“ з правдивим досвідом і дипломами, прийшли віддати останню подяку своїм опікунам і добродіям — спершу бл.п. Олені Штогрін, а опісля сл.п. Володимирові Галанові.

За тяжкою працею і родинними обов'язками, життя на вільній землі Вашингтона гало шаленим темпом. Росли наші діти, а з ними великі турботи, бо американська свобода перемінилася в анархію, а божевільні 1960-ті роки принесли страшні жнива.

І знову впадо питання — як урятувати українську молодь, особливо під час літніх вакацій?

У Нью Йорку створилися Товариство Опіки над Молоддю, закупило поїзтисть у чудових Кетсільських горах і так повстала оселя у Іст-Четтемі, де кожного літа сотні української молоді проводили літні вакації серед чудової природи під опікою досвідчених опікунів. Не перерахував всіх цих добродій, які безкорисно жертвували свій час — таборових командантів і виховників-братчиків, господарських завідувачів з енергійним Володимиром Сушковим на чолі, священників, лікарів та медсестер, а навіть жінок, які працювали в кухні з головною вічно молодого і бодьорою господинею „Бабцею“ Лушняковою. Чи можна забути всі ці зворушливі

ночі в таборі Іст Четтемі, коли на поляні іскри горючої ватри неслися високо-високо, здавалось до неба, і падали горді слова про славне минуле булавного Гока. Хто думав тоді, що юнак Гоко Кравців стане гордістю української нації — генералом американської армії.

Або ці таборові ювілеї — свята, коли до Богослужби проходили карними рядами новачки і юнаки, цвіт української нації. Приймали цю дефіляду Крайова Пластина Старшина на чолі з поважним задуманим інж. Бойдуном, молодим тоді з буйним волоссям і милою усмішкою д-ром Падохом, поважною все діловою ред. Ольгою Кузьмович і наймолодшим з них „Цюхою“, Юрієм Ференченком.

І нині після кількох десятиріч можна сказати, що вони всі основники оселі, управителі, виховники і працівники, доконали великого діла, зберегли тисячі нашої молоді від погубного впливу вулиці.

У Філадельфії — „місті братньої любови“, що його ми зразу полюбили і задоволилися, не відчувалися чужими, бо є так багато українського люду та організацій, що, здається, живемо на „Українському хуторі“, — як звик говорити наш славний скульптор маестро Капшуненко, творець великих пам'яток Митрополита Липківського і св. кирилія Олґи, що ним гордиться український Пантеон у Савт Бавид Бруку, а також майстер-творець незрівняний мініатюр, які так промовляють нам до душі.

У Філадельфії, цьому колись так славному місті, живе багато мистців. Двом з них минулого року в листопаді українська громада улаштувала „90-ти літні Ювілеї“ — а це скульпторів і письменників Валентину Сім'янецу та проф. Петрові Мегикуві, редакторів „Нотаток з Мистецтва“ та основників Мистецької Студії, з якої вийшло багато талановитого молоді, що нині займають чільні позиції в американському мистецтвовому світі. І коли ви запитаєте проф. Мегику скільки років праці віддав він українській культурі, почуєте відповідь: „Не маю часу числити років впад, бо стільки це багато до зрелання

(Закінчення на стор. 8-й)

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Ч. 33.

КВІТЕНЬ

1990

Український музей у Нью-Йорку допомагає пропаганді української культури на Україні

Основна мета нашого музею збирати, зберігати і пропагувати українську культуру на американському континенті. В музеї діють три відділи: народного мистецтва, образотворчого та архівний. Всі вони займаються збиральницькою діяльністю.

Пропаганда українського мистецтва проходить двома шляхами: виставочною працею і відзеркаленням її в каталогах, в пресі, на телебаченні та радіо. Особливо актуально виявилась виставка „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва”. Одне з завдань музею-знайомити громадськість з тим, як нищили українську культуру, а зокрема пам'ятки мистецтва на Україні, в різні періоди її історії. Нині, під час „гласності” в Радянському Союзі, коли можна в значній мірі відзеркалювати ці питання в офіційній пресі, наша виставка, а спеціально каталог виставки, стали одним із свідчень подібної „діяльності” Геростратів. На сторінках журналу „Всесвіт” ч. 1 за 1990 рік у статті Валерія Грузина знаходимо підтвердження цього. Автор пише: „Ніколи не пізно бути справедливим, як ніколи не пізно починати говорити правду. А вона суворая: нищення історичних пам'яток — злочин проти людства, який не має строку давності для покарання”. І далі обережніше — „Які б не були мотиви Тита Геврика, автора альбому, виданого Українським Музеєм у Нью-Йорку, об'єктивно він зробив корисну справу”.

В музеях України експонуються сотні виставок щороку, але нема жодного менш-більш достойного каталогу, який би відповідав сучасним вимогам не лише текстовою частиною, а й художнім оформленням. Тому ми беремо на себе сміливість сказати, що хоча маленький наш музей, але достойно пропагує українську культуру. Стаття Данила Кулиняка в газеті „Молодь України” за 31-го січня 1990 року об'єктивно відзеркалює нашу діяльність та її значення. І допомогли йому зорієнтуватися в цьому наш каталог. Данило Кулиняк, письменник, журналіст, пропагандист українського мистецтва. За його ініціативою робляться заходи до перевидання на Україні нашого каталога „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва”. Отже, наша діяльність значною мірою — це допомога Україні в сучасній ситуації.

Як справи з новим будинком УМ

Далі збираємо гроші на будівельний фонд. Спочатку треба виплатити борг за куплений на 1-й Шостий вулиці будинок. Від 1-го січня до 15-го квітня 1990 року виплатили 60 тисяч дол. плюс відсотки. Ще залишилося 280 тис. дол. боргу, хочемо якнайшвидше виплатити. Справа нині йде швидше, бо той будинок є винайнятий, рента йде до будівельного фонду. Виплатимо борг — візьмемося за новий будинок.

Віriamo, що допоможуть комітеті розбудови музею в Рочестері, Н. Й. і в стейтах Коннектикат та Нью-Джерсі. Віriamo, що ще постануть такі комітети.

Тим часом у малому приміщенні Музею йде інтенсивна праця. Музей стає дедалі більш відомим серед американських музейників і на Україні. Але очевидним стає — як потрібно простір — для виставок і сховищ для колекцій.

Ставайте членами Українського Музею

Громадська організація „Український музей” відповідає за утримання і діяльність Музею. Щороку відбуваються загальні збори УМ, на яких голова управи, директор і секретар звітують про діяльність Музею і його фінансовий стан. Також звітує контрольна комісія. Збори обговорюють звіти, приймають їх і обирають нову управу та контрольну комісію. Всі члени УМ дістають двомовний (англійською і українською мовами) річний звіт управи і адміністрації Музею.

Серед членів УМ є українські вчені, лікарі, професори, громадські діячі — всі, хто розуміє значення репрезентативного Українського Музею в Нью-Йорку.

Членство УМ і постійні (тривалі) фонди — це стовпи, на яких тримається Музей і які забезпечують його майбутнє. У минулому 1989 році УМ мав дохід з членських внесків близько 36 тисяч дол.

Нині УМ має коло 2,000 членів з тридцяти одного стейту Америки, з м. Вашингтона, Канади, по одному з Західної Німеччини і Венесуели. Найбільше членів є зі стейтів Нью-Йорк, Нью-Джерсі, Коннектикат і Пенсильванія.

Управа УМ закликає українців з усієї Америки приєднатися до організації, що уможливує існування і розбудову важливої української культурної установи.

Нові члени Українського Музею, що приєдналися в 1989 році

Арізона: д-р Слава Наконечна, Богдан Наконечний. Вашингтон (Д.К.): Річард Белас. Вірджинія: Наталія Городецька. Іллінойс: Марія Боднарчук, Віра Трошчук. Каліфорнія: Віра Зубрицька, Нора Мейсон, Стефанія Меркело, Оксана Охонка. Коннектикат: Василь Бабій, Євгенія Добчинська, Петро Дутка, Катерина Ковіно, Івана Лисий, Ірена Остапчук. Массачусеттс: Косея Дереш, Алла Лешко. Меріленд: Богдан і Ольга Козаки, Галина Пацаюньська. Мінесота: Ія Лисович, Святослав Новицький, Галина Рябокіна. Міссурі: Петро Ярославич.

Нью-Джерсі: Анна Білозір, Галина Бодарева, Михайло Бурик, Володимир Гладкий, Кароля Каріні, Катерина Ковшів, Катерина Корнас, о. Богдан Лукер, Адріана Лучечко, Волтер Остапчук, Роман Остапчук, Оксана Прус, Осип і Роза Труші.

Нью-Йорк: Андрій Андрух, Варвара Бачинська, Євдокія Боберська, Ольга Буздига, Волтер Буцх, Марія

Вижницька, Борис Галаган, Ярослава Галій, Дарія Дика, Л. Долішній, Вільям Дубій, Галина Енсен, Андрій Захвеський, Катерина Кей, Катерина Козуляк, Міріам Коміна, Галина Коцмобас, Ярослава Кушнір, Віра Мазур, д-р Стефанія Макар-Лавді, Рома Маселко, Катерина Миско, Люба Михайлівна, Галина Обершнін, Стефан Олексів, Олена Островерха, Яків і Марія Палій, Юрій і Ольга Пастернаки, Стефанія Прончин, Магдалена Робертс, Софія Салдан, Кеті Слясак-Кінг, Марко Соробей, Річард Споківський, Ольга Терпилюк, Анна Хамуляк, Іван Хамуляк, Марія Хамуляк, Василь і Анна Цюрпіт, Дарія Шепарович, Юрій Штогрин, Христіна Ярема.

Огайо: Марія Адамович, Андрій Базарко, Лідія Базарко, Юрій Базарко, Люба Білинська, д-р Володимир Боднар, Любова Боднар, Олена Вільшаницька, Ева Голден, Марія Келсі, Олена Мовчан, д-р Павло Омельський, Катерина Пак, Іва-

МУЗЕЄВИ ТА УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ В НЬЮ-Йорку з ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ ШАСЛИВИХ СВЯТ ТА УСПІХУ НА ЦІЙ НИВІ ТА МНОГО УСПІХУ ВРАЗ З БЛАГОСЛОВЕННЯМ БО- ЖИМ БАЖАЄ ВОЛОДИМИР МИТРОПОЛИТ 14.4. 1990

Вітальна поштівка із святами від Митрополита Місто-
баюстителі Галицької Митрополії Володимира Стер-
нюка.

УМ на телевізійній програмі

„Нитки в минуле” — така назва серії програм, що їх нині готує телевізійна станція у м. Бермінгемі (Н. Й.). Програми будуть присвячені народному мистецтву країн Східної Європи. Серед консультантів-етнографів є Любов Волинець, завідувачка відділу етнографії УМ.

9 лютого 1990 р. працівники ТВ станції відвідали Музей, знімали етнографічні експозиції та експонати.

Працівники бірмінгемської ТВ станції фотографують експонати Музею.

КОЛЕКЦІЇ МУЗЕЮ ЗРОСТАЮТЬ

Від 1-го січня до 1-го квітня 1990 року до Музею надійшло чимало експонатів, для прикладу згадаємо деякі надходження.

Колекція українського народного мистецтва

Ірина Сенік передала Музеєві з України дев'ять мистецьких вишивок. Стефанія Гнатенко в пам'яті Валерія Гнатенка подарувала частини народного одягу з Гуцульщини, Покуття і Поділля. УМ купив рідкісну жіночу сорочку з Снятинського району Івано-Франківської області, гроші на купівлю пожертвувала Українська Православна Кредитівка в Нью-Йорку. Також купили народне убрання в Городищенні за

гроші, одержані від кредитової кооперативи „Самопоміч” у Гартфорд (Кон.).

Фотоархів

Ольга Тритяк подарувала фотографії із збірки її батька, Івана Вислючка. Серед них є знімки табору інтернованих українських військових у Чехо-Словацькій в 1920-их роках. Є групи старшин Української Галицької Армії.

Роман Савицький подарував портрет Олександра Кошиця і фотографії Української Республіканської Капелі під керівництвом Кошиця у Чехо-Словацькій і Швайцарії, 1919 рік, в Еспаї, 1921 рік.

Колекція образотворчого мистецтва

Мистець зі Львова Карло Звірницький подарував Музеєві натюрморт „Дрібниці”. Ця праця значною мірою відзеркалює принципи і основи львівської школи 60-их років. Колекціонер зі Львова Роман Фіголь подарував Музеєві біля 40 афіш. Вони і створюють основну частину експозиції для майбутньої виставки в Музеї. Подарунок творів з України, організувала релігійна літературно-мистецька альманаху „Св. Іван Зілля”, а зокрема Гречко — колекціонер та співредактор журналу.

Нина Шкарупа, Іванна Яремко. Пенсильванія: Катруся Березяк, Марія Вороняк, Марія Галушка, Марія Гілес, Ніна Квашинська, Наталія Лукіянович, Емма Послушка, д-р Павло Рандо, Роксана Сенік, Євген Тот, Марія Федик, Оллі Чернявський, Лев Шанковський, Лариса Шпон. Флоріда: д-р Василь Гуцуляк.

З Венесуели приєднався Федір Якимець, з Канади — Лев Кобиринський. Разом ще 117 осіб в 1989 році стали членами Українського Музею.

Відкриття виставки творів Валерія Гнатенка

17 лютого 1990 р. відбулося урочисте багатолюдне відкриття виставки творів мистця Валерія Гнатенка, який помер у Львові 30 квітня 1987 року.

Відкриваючи виставку, директор УМ, Марія Шуст нагадала, що улаштування виставки було можливим тому, що вдова покійного Стефанія Гнатенко привезла з України до Нью-Йорку багато його картин.

Куратор виставки, мистецтвознавець Ярослав Лешко, коротко накреслив життєвий шлях Гнатенка, який народився 1947 року, мистецьку освіту почав в Одесі. В 1970 році переїхав до Львова, три роки вчився в Львівському інституті прикладного і декоративного мистецтва, був виключений з політичних причин. Працював як реставратор, одночасно творив для себе, а не для публіки. Помер у віці 40 років.

Сьогоднішня виставка свідчить, що на Україні живе дух мистецтва, ця виставка є містком між діаспорою і Україною.

Ніна Строката-Караванська у своєму виступі сказала, що познайомила з

Куратор виставки мистецтвознавець Ярослав Лешко відкриває виставку творів Валерія Гнатенка.

Валерій Гнатенко і Орест Яворський. Керамічне панно — „Козак Мамай”. Інтер'єр у санаторії „Кристал”. Трускавець. 1978 р. рельєф, порцеляна, ангоби.

Валерієм Гнатенком і його майбутньою дружиною в 1970 році, обоє були в колах українських інакюдців. Його поведінка на початку 1970-тих років визначила і мистецький шлях. Він вирішив, що жодного компромісу не може бути.

Гість з України, історик Ярослав Ісасевич у своєму виступі сказав: „Ірагнічно, що відзначення Гнатенка приходить після його смерті.” Це була неповторна індивідуальність: він поєднав козацьку спадщину з басарабських степів і інтелектуальний Львів. У своїй творчій праці реставратор рятівав мистецтво минулих поколінь.

Промовець подякував Стефанію Гнатенку і УМ за те, що творчість В. Гнатенка нині стає відомою світові. Шаслива доля творчих людей — їхня спадщина переживає їх.

УМ видав багато ілюстрований каталог виставки українською і англійською мовами, що містить репродукції творів Гнатенка і статті: Стефанія Гнатенко — „Мистецтво і суспільство”, Ярослав Лешко — „Мистецтво Валерія Гнатенка”.

Заплановані виставки

Зроблено ряд заходів до організації виставок мистців з України та діаспори та тематичних виставок, які охоплюють певні періоди в різних жанрах мистецтва.

20 травня відкривається виставка Михайла Мороза, яка пролітує творчість мистця протягом 65 років. У червні глядачі зможуть познайомитися з мистецтвом афіші сучасної України. Виставка творів Романа Сельського, засновника сучасної львівської школи, яка охоплює період краківський, празький та львівський, експонува-

тиметься у Музеї восени 1990 року. В січні 1991 року глядачі матимуть змогу оглянути виставку „Мистецтво оформлення книги 1920-30 років на Україні”.

Почалась підготовка до посмертної виставки творів Петра Холодного. Виставка включатиме станкове та монументальне малювання мистця. Для того, щоб представити мистця у різних жанрах його творчості, необхідно зробити слайди з іконостасів, які він виконував. Куратором цієї виставки буде мистецтвознавець Святослав Гордінський.

З ХРОНІКИ ОСВІТНЬОЇ ПРАЦІ МУЗЕЮ

У березні ц.р. в Музеї побувало понад 200 учнів з публічних шкіл району Нью-Йорку — Мангеттен, Квінс і Брукліна. Діти з інтересом оглядали виставку писанок, дивилися на фільм Слава Новичковського — „Писанки”. Деякі чительники уже 3-й рік підприходять з своїми класами до Музею у передвечірній час.

Відбулося шість тригодинних занять з виготовлення писанок з традиційними українськими мотивами і два покази кваліфікованими писанкарками процесу виготовлення високомистецьких писанок, також демонстрація фільму „Писанки”.

Діалі курси вишивання та роблення герданів, відбулися заняття з приготу-

лення українського традиційного великоднього печива.

ЗАПРОШУЄМО НА ВЕСНЯНІЙ ЗУСТРІЧ І ЗАБАВУ

В неділю, 6-го травня ц.р. в Прінстоні, Н. Дж., в готелі *Huall* ініціатива д-ра Карла і Софії Цайнінгерів, відбудеться товариська зустріч і забава. Від 6 до 11 вечора. Із співами виступить Катря Оранська-Петик, грає трио Олеса Кузішина. Вступ 75 дол., студентів 30 дол. За дальшими інформаціями звертатися телефоном до Музею: 212-228-0110.

Попередні три зустрічі, улаштовані минулими роками з ініціативи і з підтримкою Цайнінгерів, завжди були успішними. Запрошуємо приятелів Музею зібратися і цього року.

Не пропустімо нагоду збагатити етнографічну колекцію УМ

Чимало приїжджих з України привозять з собою чудові зразки народного мистецтва і пропонують Музеєві купити їх. Фондів на це Музей не має, тому збирає пожертви на цю мету. Недавно закуплено рідкісні експонати за гроші, що їх пожертвували Українська Православна Кредитівка в Нью-Йорку, Кредитова кооператива „Самопоміч” у Гартфорд, Кон., Федеральна Кооператива СУМА в Йонкерсі, Н. Й. і Кредитова кооператива „Самопоміч” у Філадельфії.

УМ сподівається, що ук-

раїнсько-американські організації та окремі люди і дали будуть підтримувати справу збагачення колекції Музею. В документах до кожного експонату, що зберігається в Музеї, зазначається його походження — хто подарував або оплатив його купування. Це ж пишеться на етикетках коло виставлених експонатів.

Надіємося, що жертви на придбання експонатів допоможуть збагатити етнографічну колекцію і так показати світові красу українського народного мистецтва.

3 книги відвідувачів Музею

Останнім часом у Музеї все більше відвідувачів з України. Їхні враження, які вони нотують у книзі відгуків — це і засвідчення

нашої діяльності і заохочення до благородної справи — популяризувати здобутки (Закінчення на ст. 8-й)

Ольга Тритяк передає знімки до фотоархіву Музею.

Д-р Константин Кебало створив у Музеї тривалий фонд

До Музею надійшла пожертва від д-ра Константина Кебала в сумі 10 тисяч доларів для створення тривалого фонду його імені. Відсотки з цього фонду призначені на підтримку діяльності Музею.

Від часу заснування Музею, д-р Кебало підтримував його і цікавився його працею: бував на відкриттях виставок, доповідях і концертах. В 1980 році став меценатом Музею, склавши 1000 дол.

Д-р Кебало народився в Стріпчаних Нових, Львівської області. Середню освіту здобув у філії Академічної гімназії в 1925 році. Медичні студії закінчив у Львівському університеті в 1931 році. В той час польські власті обмежували доступ до університетів, однак юного Кебала прийняли, завдяки високим оцінкам у гімназії і на вступних іспитах. У студентські роки він був активний в українському громадському житті, зокрема в Товаристві гетьманського руху. Завжди був прихильником ідеології Вячеслава Липинського.

Після дворічної практики в львівському шпиталі, д-р Кебало почав лікарську практику в Миколаєві. В роки першої совєтської окупації (1931-41) працював в Обласному відділі охорони здоров'я. НКВС постійно його цькував і погрожував йому, та ви-

Д-р Константин Кебало.

бух війни з Німеччиною врятував. У 1944 році д-р Кебало виїхав на Захід. В Австрії працював лікарем до 1950-го року, тоді виїхав до Америки. Спершу був лікарем у загальному шпиталі, потім, до виходу на пенсію, у стейтовому.

Завдячуючи професії лікаря не лише багато часу на громадську роботу, часом зацікавлення не бувало. Проте д-р Кебало посприяв обов'язки лікаря й голови родини з громадськими обов'язками. Він належить до кола наших заслужених лікарів-громадян, а нині, у віці пенсіонера, а нині, час свої заохочення на підтримку українських культурних установ, також нашого Музею.

Лідія Яців вдруге жертвує 10 тисяч доларів

Недавно п. Лідія Яців удруге внесла 10 тисяч доларів до тривалого фонду ім. Петра і Лідії Яцевих, який був створений минулого року, коли п. Лідія склала у Музеї 10 тис. доларів у пам'яті свого чоловіка.

Лідія є віддана працівниця на полі української культурно-освітньої і громадської роботи, останніми роками в Кергонксонській громаді. Вона була учителькою української школи, кілька разів входила до Управи 89-го відділу Союзу України Америки, є членкою кількох місцевих товариств. І Лідія Яців і її покійний чоловік багато жертвували на інституції загально-національного значення: Український Музей та Гарвард, а недавно — на Східно-європейський Інститут ім. В. Липинського.

Служіння своєму народові та його культурі є в

Лідія Яців.

традиції родини Лідії Яців. Вона є дочкою учителів з Калущини, закінчила учительський семінарію у Станіславі. По матері вона споріднена з Іваном Рубчаком, славним артистом українських театрів.

МУЗЕЄВИ ПОТРІБНО БІЛЬШЕ СПІВРОБІТНИКІВ-ДОБРОВІЛЬЦІВ!

Адреса Музею: 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003.
Тел. (212) 228-0110
Музей відкритий від середи до неділі включно від 1-ої до 5-ої год. по полудні.

ВИДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Редагували: Стефанія Гнатенко і Любов Дражевська

ПРОТОКОЛ

РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці в днях від 22-го до 26-го травня 1989 р.

6

Звіт головного контролера
д-ра Нестора Олесницького

Продовження

SOYUZIVKA
ANALYSIS OF CASH DEPOSITS 1988

	HOTEL INCOME	REFUNDS	UNA LOAN	BAD CHECKS	PETTY CASH	CANADIAN	ELLENVILLE
January	27,137.13		30,000.00	387.73	2,000.00		59,524.86
February	11,620.45		30,000.00			685.00	40,935.45
March	8,814.59	4,311.80	20,000.00	156.71		197.80	33,085.30
April	20,987.17		20,000.00	24.00		(630.48)	41,641.65
May	39,283.92		15,000.00	307.46		(260.00)	54,851.38
June	75,173.51		50,000.00	50.00		(100.00)	125,323.51
July	199,752.45		25,000.00	83.08			224,835.53
August	190,618.30			1,111.95		291.16	191,439.09
September	122,628.86		20,000.00	3,528.68	2,000.00	(238.46)	148,396.00
October	43,906.58		100,000.00	8,700.00			152,606.58
November	26,784.31		26,000.00	245.00			53,029.31
December	39,213.09	3,333.22	23,000.00		2,000.00	264.14	67,282.17
	805,920.36	7,645.02	359,000.00	14,594.61	6,000.00	209.16	1,192,950.83

Hotel Income 805,920.36
Hotel Expense 1,069,707.69
Net Loss (263,787.33)

SOYUZIVKA-UNA ESTATE INCOME SUMMARY
JANUARY THRU DECEMBER 1988

SOURCES OF INCOME	GROSS	NON-TAX	TAXABLE	TAX
Pepsi	4,505.95		4,211.16	294.79
Telephone Calls	209.56	209.56		
Gift Shop	50,121.23	35.00	46,810.15	3,276.08
Gratuities	55,740.20	55,740.20		
Restaurant-food	32,664.47		30,527.52	2,136.95
Snack bar	23,284.71		21,761.42	1,523.29
Cigarettes — Main House, Veselka	2,283.51		2,134.10	149.41
Laundry machines	1,265.65		1,182.85	82.80
Telephones commission	1,134.53		1,060.30	74.23
Banquet Bar	27,490.73		25,692.30	1,798.43
Banquet Food	52,259.61		48,840.75	3,418.86
Children Camp-Lviv	66,556.48	66,556.48		
Tennis Camp	8,930.00	8,930.00		
Gate	29,743.00		27,797.18	1,945.82
Games	252.50		235.99	16.51
Cable T.V.	255.35	255.35		
Pool	3,268.00		3,054.00	213.80
Xerox	19.55		18.30	1.25
Credit Union and Teachers	13,862.75	13,862.75		
Dance Camp	9,949.00	9,949.00		
Room & Tax	284,554.12		265,937.83	18,616.29
Room Deposit ADTF	51,912.60		48,516.47	3,396.13
Main Bar Reg. #1, #2	58,516.90		54,688.67	3,828.23
Dining Room Bar	8,532.16		7,973.99	558.17
Service Bar — Outdoor and Rec. Hall	17,972.40		16,796.64	1,175.76
Church Societies	444.50	444.50		
Postage	31.17	31.17		
Furniture Damage Rentals	159.73	159.73		
	805,920.36	156,173.74	607,239.82	42,506.80

Звіт головного контролера
інж. Анатолія Дорошенка

Від 29-го до 31-го березня 1989 р. брав участь у річній перевірці фінансів нашої установи.

Нижче подаю лише головні фінансові дані, з огляду на те, що головний касир, пані Уляна Дячук, представляє всі фінансові дані у своєму звіті детально.

ФІНАНСИ УНС

Активи збільшилися на \$2,650,010 дол. до \$62,623,784 дол. (4.4%).

Інвестиції в фондах зросли з \$45,322,870 до \$48,478,357 дол. (7.5%).

Дохід від інвестицій був \$6,001,700 дол. на 4.8% менший чим у 1987 році.

Резервовий фонд збільшився на 13.2% до \$21,904,699 дол.

Гіпотечні позички підвищилися на 10.3% до \$5,096,672 дол.

Прихід з членських вкладок зменшився на 15.4% до \$2,654,657 дол.

Членам виплачено \$1,114,521 дол. за дозрілі грамоти та \$1,016,068 дол. за дивіденди.

КОРПОРАЦІЯ ДОМУ УНС

На 31-го грудня 1988-го року, Корпорація Дому винна 8,121,597 дол. членам і \$5,320,000 дол. УНСоюзові.

Членам УНСоюзові за боргові зобов'язання виплачено \$693,733 дол., а УНСоюзові за позичку \$1,548,530 дол.

Чинні за 1988-ий рік підвищилися на 5.7% до \$3,427,844 дол.

В 1988-му році пересічна ставка винайму приміщень була \$18.56 дол. за кв. ступу, а в 1987 році \$15.39 дол. за кв. ступу.

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. 14-го жовтня 1991-го року наш нарід буде святкувати 70-річчя відродження Української Автокефальної Православної Церкви. Щоб УНСоюз відповідно вшанував цю історичну подію, пропонує Головному Уряду схвалити на щорічних Нарадах — поставити на Союзівці пам'ятник в честь першого Митрополита відродженої УАПЦ бл.п. Василя Липківського.

2. Пропоную Екзекутиві, щоб при в'їзді до Союзівки поставлено також напис оселі в українській мові.

Звіт головного контролера
Степана Гавриша

Під час річної контролі, яка відбулася в днях від 29-го до 31-го березня 1989 року, моїм завданням було перевірити діловодство Відділу Рекордового й Організаційного. В зв'язку із цим перед початком контролі я відбув зустріч-конференцію із керівниками згаданих департаментів, а саме з головним президентом д-ром Іваном Флісом, який є відповідальним за цілість праці Організаційного Відділу, та головним секретарем Володимиром Соханом, керівником Рекордового Відділу. Від обидвох членів Екзекутиви одержав задовільні і вичерпні інформації про загальну працю згаданих Відділів, та плани на майбутнє.

Рекордовим Відділом, як вже сказано кермує і відповідальним за нього є головний секретар Володимир Сохан, який має допомогти „штаб“ добре вишкolenих та відданих працівників. Праця цього Відділу під кожним оглядом є зразковою. Відділ провадив багатогранну працю у всіх ділянках, а саме: вів широkozакресну кореспонденцію із секретарями відділів, відповідаючи вчасно на їхні листи і давав їм вірцеву обслугу та повну забезпечену службу членам. В дальшому Рекордовий Відділ справно і вчасно полагався на справу видачі нових грамот, виготовляв вкази і повідомлення про полатність вкладок, як й багато інших справ повної обслуги забезпечення членів. Цю скору обслугу треба завдячувати впровадженню в звітному часі комп'ютерської системи та наполегливій праці керівника Відділу. А коли в звітному році придбано 1,161 членів, то і тут головний секретар Володимир Сохан доложив свою „цеголку“ до того, хоч малою успіху. Це ж він, як під час дня, так і вечора професійно дораджував й дораджує відділовим урядовцям, як продати „союзний товар“.

До статутних обов'язків головного секретаря належить писання та переходування протоколів із засідань Головного Уряду та Екзекутиви, як теж їх публікація. Переводячи контролю знайдено всі протоколи із порядковим числом засідань, як також знайдено сотні копій із висланих листів Володимира Сохана до секретарів та інших відділових урядовців Відділів Америки й Канади, як також до членів кандидатів у члени.

Справи Організаційного Відділу

Від службовички Організаційного Відділу Варвари Бачинської одержав всі матеріали, про які питає і на підставі того подаю слідує:

1. Організаційний Відділ веде точну статистику нових членів придбаних урядовцями Відділів Америки й Канади.
2. Проводить картотеку осіб, які приєднують нових членів із заподанням клас і сум забезпечення.
3. Приготовляє кожного місяця звіт про організаційну працю поодиноких Округ із заподанням даних, скільки придбано нових членів, хто їх придбав і на яку суму забезпечив їх. Звіт про ці поміщення в „Свободі“ разом із місячним звітом Відділів Рекордового й Фінансового.
4. Плянус Річні й Організаційні наради в Округах, які відбуваються двічі в році.

5. Веде обрахунок вислідів річних здобутків Округ і на підставі того признається бонуси та інші нагороди за найкраще виконання квот.

6. Постає відповідні пропагандивні матеріали-оголошення для 15-ти радіостанцій в 9-ти місцевостях Америки й Канади.

7. Веде переписку із поодинокими Округами.
Було багато мови про великі сподівани успішні праці „професійних організаторів“. Але, провівши статистику організаційних здобутків в звітному році, які виносили 1,161 придбаних нових членів, я ствердив, що 99% із тих членів Союз одержав завдяки жертвенній та відданій праці невимовних відділових секретарів. За це їм належить ся подяка й признання. Слід згадати, що й інші відділові урядовці та члени Головного Уряду доложили свої „цеголки“ до того числа нових членів. А згадуючи „професійних організаторів“, то до тепер ще сподіваних успіхів від них не одержано.

Аналізуючи переведення контролю Рекордового й Організаційного Відділів стверджую, що знайдено поважне число суспендованих членів, яке перейшло 1,000,000 доларів забезпечення. Більшість суспендованих членів були забезпечені на високі суми не лише „професійними організаторами“, але й іншими союзовцями. Тому і не дивниця, що в звітному році Союз поніс такі поважні втрати, які досягли майже 4,000 членів.

Як головний контролер, на доручення головного президента д-ра Івана Фліса, репрезентував я УНСоюз під час Сумівського Здвигу на Оселі в Елленвіллі, що відбувся в неділю, 4-го вересня. Також на його доручення був учасником Конгресу Братських Союзів Пенсильванського стейту, який відбувся в днях 23-го до 25-го жовтня в Філадельфії. Рівнож на доручення голови Контрольної комісії д-ра Нестора Олесницького був учасником нарад Екзекутивного Комітету УНС, які відбулися в суботу, 17-го грудня в Головному Канцелярії Союзу в Джерзі Сіті.

Моя союзова праця

Крім того, що я є головним контролером, я є головою 83 Відділу ім. Івана Франка, в якому в 1953 році. Очолюю Метрополітанську Округу, якої головою був обраний 1962 року. Округа в звітному році 25-ий раз здобула чемпіонат за придбання найбільшого числа нових членів на протязі цих років. За ці успіхи висловлюю цією дорогою найвищою подяку всім секретарям та відділовим урядовцям за їхню жертвенну, гармонійну та родинну співпрацю. А спеціальну подяку, гратуляції й салют висловлюю Союзомовому чемпіонові, головному радному Василеві Пастушкові за придбання 42-ох нових членів в звітному році. ГАД БЛЕС Ю ВАСИЛЮ!

На вступі я інформував, що моїм завданням було переведення контролю Рекордового й Організаційного Відділів, але це не означає, що головний контролер не має права одержати інформації про працю й інших департаментів. Тому поза контролею згаданих Відділів вважав за доцільне відлучити зустріч з головним редактором „Свободи“ Зеноном Снілком і головним редактором „Українського Тижневика“ Ромою Сохан Гадзевич, щоб їм зложити гратуляції за об'єктивне поміщення статей і дописів в Союзівській пресі. А коли говорити про „Український Тижневик“, то без пересадки треба ствердити, що це найбільш почитане видання англійською мовою під сучасну пору, що його зараз має наша українська еміграція. Подяка за це головним редакторам із їхніми співпрацівниками.

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНС ЗМІНИ В АКТИВНОМУ ЧЛЕНСТВІ ЗА 1988 РІК

Стан активних членів з 1-го січня 1988 р. 48,639

Нові члени придбані в 1988 році 1,161

Разом 49,800

Втрати членства у 1988-ому році:

Суспензії +350
Грошові звороти 925
Виплати за Е грамоти 893
Сплачено вкладки за Р грамоти 1,152
Смертні виплати 899
Інші витрати 244

Разом втрати 3,763

Стан активних членів з 31-го грудня 1988 року 46,037

АКТИВНІ ЧЛЕНИ

	Стан членів з 1.1.1988 р.	Стан членів з 31.12.1988 р.	Прибуток, або втрата
Молодь	11,404	10,990	-414
Дорослі	30,724	28,929	-1,895
Грамоти АДД	6,511	6,218	-293
Разом	48,639	46,037	-2,602

ВСІ ЧЛЕНИ

	Стан членів з 1.1.1988 р.	Стан членів з 31.12.1988 р.	Прибуток, або втрата
Молодь	18,553	18,246	-307
Дорослі	49,091	47,513	-1,578
Грамоти АДД	6,511	6,218	-293
Разом	74,155	71,977	-2,178

НОВІ ЧЛЕНИ 1988 РОКУ

Місяць	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Січень	32	55	5	92
Лютий	49	45	11	105
Березень	39	52	15	106
Квітень	35	52	5	92
Травень	18	35	9	62
Червень	23	37	5	65
Липень	60	53	8	121
Серпень	44	57	12	113
Вересень	36	40	12	88
Жовтень	35	43	7	85
Листопад	35	40	11	86
Грудень	63	73	10	146
Разом	469	582	110	1,161

Льотерійні члени	Акцидентові грамоти
1979..... 69	1979..... 407
1980..... 50	1980..... 331
1981..... 76	1981..... 261
1982..... 41	1982..... 241
1983..... 11	1983..... 384
1984..... 13	1984..... 571
1985..... 3	1985..... 367
1986..... 9	1986..... 236
1987..... 0	1987..... 139
1988..... 0	1988..... 110

СТАН ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ З 31-го ГРУДНЯ 1988 р.

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	10,990	\$20,119,995
Дорослі	28,829	58,028,550
Акцидентові грамоти	6,218	31,090,000
Молодь на виплаченому забезп.		
і на безпл. продовженні	7,256	6,782,961
Дорослі на виплаченому забезп.		
і на безпл. продовженні	18,684	17,553,639
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ	71,977	\$133,575,145

КАНАДА

НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ В 1987 І 1988 РОКАХ

	1987	1988
Молодь	63	36
Дорослі	56	42
Акцидентові грамоти	19	12
Разом	138	90

ПОРІВНЯННЯ СТАНУ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ РОКІВ 1987 І 1988

	Стан членства 12.31.1987	Стан членства 12.31.1988	Прибуток, або втрата
Молодь	1,274	1,204	-70
Дорослі	3,267	2,972	-295
Акцидентові грамоти	1,207	1,145	-62
Разом активні члени	5,748	5,321	-427

Грамоти на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні 927 969 +42

РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ 6,675 6,290 -385

Звіт головного контролера о. протопресвітера Степана Біляка

(3 перевірки видавництва „Свобода“ за 1988-ий календарний рік.)

Від 29-го до 31-го березня 1989 р. відбулася річна перевірка Видавництва „Свобода“ в Джерзі Сіті, Нью Джерзі. Перевірка відбулася в таких відділах: — 1. Адміністрація Видавництва і книгарні, — 2. Редакція щоденника „Свобода“, — 3. Редакція англійського „Українського Тижневика“, 4. Редакція дитячого журналу „Веселка“, — 5. Друкарня та експедиції.

Адміністрація видавництва

Керівником Видавництва „Свободи“ є невимовний і фаховий адміністратор пані Люба Лапичак-Леськів, яка виконує свою працю в порозумінні з Головним Президентом УНСоюзу та редакційним апаратом часопису. Її праця охоплює відповідальність за загальну адміністрацію Видавництва „Свобода“ та нагляд за тижнями ділянками щоденної діяльності: — а) видавничі справи кошториси, калькуляції, замовлення матеріалів для друкарні і експедиції; б) канцелярська ділянка — книговодство, кореспонденція, статистика; формальності передбачені законами — податки, забезпечення (асекурації), поштові справи. Під керівництвом адміністратора працюють інші особи і кожна з них відповідає за окрему ділянку адміністративної праці: відділ оголошень, — телефонічна централь, книговодство і кореспонденція, — картотека передплатників, інкасування грошей за передплату, — адміністрація „Веселки“. Книгарню „Свобода“ завідує професійна особа і там помітно відрізняється порядок, обслуговуючи своєчасно покупців українських видань. Адміністрація „Свобода“ працює акуратно, завдяки доброму провадів та співробітникам і уведенні комп'ютерської системи адресаря і рахунків з передплатниками. Контрольна Комісія має детальний опис праці кожного урядовця і на підставі його стверджує, що праця адміністратора Видавництва „Свобода“ і всіх працівників-урядовців є під кожним оглядом фахова, продуктивна та заслуговує на щирі подяки й пошану.

Друкарня видавництва „Свобода“

За технічну ділянку Видавництва „Свобода“ відповідає завідувач п. Степан Чума. Друкарня друкує щоденник „Свободу“, англійський „Український Тижневик“, дитячий журнал „Веселку“ та виконує всі інші контрактні видання Видавництва друкар

діяспори, але (і це є дуже важливо) також у формуванні суспільно-політичної опії вільного українського світу.

Не можна переочувати також того факту, що „Свобода“, а особливо її англійський, український та російський є важливим посібником для зацікавлених чужих політичних та наукових кіл у ознайомленні з проблематикою українського життя в Україні і в діаспорі.

І вік і значіння „Свободи“ там самим накладають на редакційний апарат „Свободи“ особливу відповідальність як за досконалість її технічного оформлення, так і за високий журналістичний рівень друкованих в ній матеріалів. Ото ж, поза справами УНСоюзу постійно друкуються статті, що навітлюють українське життя у всіх його аспектах і проявах.

Є побажанням даліше урізноманітнення „Свободи“ особливо в аспектах сучасної тематики в ділянках суспільно-політичного, церковно-релігійного, культурно-наукового та економічно-господарського життя нашої спільноти.

Персональний склад редакції щоденника „Свободи“:

Головний редактор Зенон Силик, співредактори — Володимир Левинцев, Любов Колесняк, Христия Ференцевич, Василь Дяченко, Раїса Руденко. Частково затрудились Ольга Кузьмич, Іван Кедрин-Рудницький і Людмила Волянська. Крім них ще співпрацюють з редакцією 25 постійних дописувачів та 30 постійних кореспондентів.

Щоденник „Свобода“ появляється п'ять разів тижнево, переважно у форматі чотирьох сторінок. У звітному році вийшло 270 чисел „Свободи“, в тому 30 чисел на шести сторінках та 15 на восьми сторінках.

Більшосторінкові числа „Свободи“ включали числа із місячними звітами Головної Канцелярії УНСоюзу, як також сторінки „Трибуни УНСоюзу“, „Мова про мову“ та „Пластова Ватра“.

З поповненням редакційного складу часопис „Свобода“ стала цікавим і дуже почитаним щоденником, головню завдяки вісткам з України. Джерела вісток такі: 1. Закордонне Представництво УГС (свіжі вістки подають пані Надія Світлична і Раїса Руденко, — 2. Українська Центральна Інформаційна Служба в Лондоні, Англія, — 3. Безпосередні телефони з Києва, Львова та інших міст України, — 4. Листи з України до читачів „Свободи“, — 5. Американські і, взагалі, західні газети і агенства.

Редакція англійського „Українського Тижневика“

Персональний склад редакції англійського „Українського Тижневика“.

Головний редактор Рома Сохан-Галевський, та співредактори — Христия Лапичак і Марта Коломисць. Крім них співпрацюють з редакцією 2 постійні дописувачі та 6 постійних кореспондентів.

Англійський „Український Тижневик“ появляється на 16-ти сторінках формату таблоїду раз тижнево з датою кожної неділі. „Український Тижневик“ зробив даліш поступи, подаючи обширні інформації і коментарі про Україну і українські справи для англійських читачів тижневика. Завдяки професійним редакторам число передплатників постійно зростає. За візречево-віддану працю їм належить наша сердечна подяка. Англійський „Український Тижневик“ вступив у 56-й рік життя.

Спеціальні розділи в англійському „Українському Тижневику“: Змагання за людські і національні права в Україні, УНСоюзів та братські вістки, матеріали акції в обороні правди про Україну в ам. пресі, спростування неправдивих-тенденційних інформацій про Україну в пресі, радіо і телебаченні, з культурного життя українців метрополії Нью Йорку, репортажі „Очіма українця“, та різні вістки про діяльність молодіжних організацій.

Редакція дитячого журналу „Веселка“

Персональний склад редакції дитячого журналу „Веселка“: редактор Проф. Володимир Барагура і 8 постійних співробітників — дописувачів.

Дитячий журнал „Веселка“ — це місячник, який виходить 12 разів у році 11 разів у році — число за липень — серпень подвійне.

Безперервне видання „Веселки“ допомагає батькам і українським школам вже понад 35 років виховувати дітей в українському дусі та з навчанням української мови. З огляду на помітне зменшення передплати „Веселки“ треба звернутися до батьків, шкіл українознавства та цілоденних українських церковних шкіл збільшити передплату і тим самим охопити більшу кількість наших дітей українською лектурою.

„Учітесь, читайте,
І чужому навчаєтесь,
Й свого не цурайтесь“...

Слова Т. Шевченка в Посланні.

ВИКАЗ „СВОБОДИ“

Члени У.Н.С.	6,728
Передплатники — члени	3,111
Передплатники — не члени	1,564
Кольпортаж	180
Гратіс і виміни	329
РАЗОМ	11,912

ВИКАЗ „СВОБОДИ“

Члени У.Н.С.	6,419
Передплатники — члени	3,278
Передплатники — не члени	1,576
Кольпортаж	247
Гратіс і виміни	235
РАЗОМ	11,755

КОШТИ ВИДАННЯ АЛЬМАНАХА НА 1988 РІК

Формат: 6 x 9
Сторінок: 256
Обкладинка: м'яка
Наклад: 12,000

Склад	\$ 3,150.00
Ломка	550.00
Папір до комп'ютерів, кваси, тощо	500.00
Папір, друку і переплет	16,798.20
Обкладинка	200.00
Бронзові і зворотні коверти	1,098.00
Цінники, листи до секр. і підпр.	250.00
Висилка листів	51.50
Адресування	100.00
Пакування і експедиція	2,691.50
Кореспонденти і редакція	1,500.00
Пошта	2,408.11
Пошта — Канада	1,098.24
Адміністрація	200.00
Зворот Альманахів (Дю мейл)	400.00
РАЗОМ	30,995.55

ПРИХОДИ ДО 3/23/88

Оголошення	\$ 4,692.25
Альманах	26,685.00
Пресовий Фонд	3,350.19

РАЗОМ **34,727.44**

Кошти видання **30,995.55**

ЧИСТИЙ ДОХІД **\$ 3,731.89**

КОШТИ ВИДАННЯ АЛЬМАНАХА НА 1989 РІК

Формат: 6 x 9
Сторінок: 256
Обкладинка: м'яка
Наклад: 12,000

Склад	\$ 3,150.00
Ломка	563.20
Папір до комп'ютерів, кваси, тощо	500.00
Папір, друку і переплет	15,795.00
Обкладинка	200.00
Бронзові і зворотні коверти	1,134.75
Цінники, листи до секр. і підпр.	275.00
Висилка листів	65.00
Адресування	75.00
Пакування і експедиція	2,929.00
Кореспонденти і редакція	1,500.00
Пошта	2,470.00
Пошта — Канада	1,629.45
Адміністрація	250.00
Зворот Альманахів (Дю мейл)	355.00

РАЗОМ **30,891.40**

ПРИХОДИ ДО 3/28/89

Оголошення	\$ 5,361.00
Альманах	28,766.49
Пресовий Фонд	4,643.10

РАЗОМ **38,770.59**

Кошти видання **30,891.40**

ЧИСТИЙ ДОХІД **\$ 7,879.19**

March, 1988

STATEMENT OF "VESELKA — THE RAINBOW"

Members of the U.N.A.	412
Non-Members	343
Gratis	42
Sale on Stands	8

TOTAL **805**

March 1989

STATEMENT OF "VESELKA — THE RAINBOW"

Members of the U.N.A.	394
Non-Members	332
Gratis	33

TOTAL **759**

March 1989

STATEMENT OF "THE UKRAINIAN WEEKLY"

Members of the U.N.A.	4,538
Non-Members	3,273
Gratis & Exchange	428
Sale on Stands	162

TOTAL **8,401**

March, 1988

STATEMENT OF THE "UKRAINIAN WEEKLY"

Members of the U.N.A.	4,496
Non-Members	2,626
Gratis	999
Sale on Stands	124

TOTAL **8,245**

March, 1988

SALE ON STANDS

	Svoboda	Ukr. Weekly
Arka Company — New York	6	14
Arka, Ltd. — Toronto	5	2
Chang Jae Lee	30	—
Dnipro Company	6	6
My Own Shop	15	10
Surma Company	30	30
Variety Bazaar	3	1
Veselka Coffee Shop	75	40
West Arka — Toronto	10	25
TOTAL	180	128

March, 1989

STATEMENT OF "SALE ON STANDS"

	Svoboda	Ukr. Weekly
Arka Company, N.Y.	6	14
Arka Ltd., Toronto	5	2
America's Pastime	60	—
Dnipro Company	6	6
My Own Shop	15	10
Surma	30	30
Veselka Coffe Shop	105	65
West Arka, Toronto	10	25
R. Wrzesnewskij	—	10
TOTAL	247	162

СВОБОДА

INCOME	1987	1988	DIFFERENCE
Subscription: U.N.A. Earned	\$760,000.00	830,000.00	+70,000.00
Sale on Stands	7,325.69	8,461.93	+ 1,136.24
Individual:			
UNA Members Svoboda	47,755.17	48,147.34	+ 392.17
UNA Members Ukr. Weekly	21,297.20	30,953.75	+ 9,656.55
Non-Members Svoboda	58,922.25	59,463.65	+ 541.40
Non-Members Ukr. Weekly	19,017.63	31,044.89	+12,027.26
Books	23,553.91	37,863.49	+14,309.58
Vinnytsia			
Advertising	174,284.69	176,740.46	+ 2,455.77
Printing	53,062.20	77,478.23	+24,416.03
Change of Address	317.40	363.85	+ 46.45
Refund Postage	11,380.29	8,512.51	- 2,867.78
Refund Telephone			
Almanac	35,509.11	34,992.65	- 516.46
Press Fund Svoboda	8,420.83	12,096.43	+ 3,675.60
Press Fund Ukr. Weekly	462.06		- 462.06
Veselka Subscription	3,215.04	2,905.40	- 309.64
N.J. Sales Tax	192.37	400.61	+ 208.24
Miscellaneous	1,087.11	7,047.21	+ 5,960.10
TOTAL	\$1,225,802.95	1,366,472.40	+140,669.45
	-2,070.36	-2,877.17	- 806.81
GRAND TOTAL	\$1,223,732.59	1,363,595.23	+139,862.64

DISBURSEMENTS

Payroll:			
Editorial	\$192,288.60	212,841.08	+20,552.48
Printing	253,637.01	269,184.94	+15,547.93
Office	113,588.45	117,912.45	+ 4,324.00
Correspondence	2,050.00	3,710.00	+ 1,660.00
Special Correspondence	37,090.00	38,898.00	+ 1,808.00
Special correspondence Ukr. Weekly	3,818.20	7,285.00	+ 3,466.80
Veselka Correspondence	7,685.00	7,385.00	- 300.00
Postage	296,102.76	336,904.14	+40,801.38
Material	190,259.28	190,062.27	- 197.01
Telephone	14,604.45	12,031.20	- 2,573.25
Office Supplies	5,172.79	4,979.46	- 193.33
Office Expense	612.89	914.46	+ 301.57
Printing Dept. Expense	1,315.09	1,300.97	- 14.12
Parts and Repairs	22,061.43	25,014.15	+ 2,952.72
Books	12,952.83	44,928.46	+31,975.63
Taxes	47,358.62	52,903.59	+ 5,544.97
Manuscript & Comm.	2,402.77	2,236.30	- 166.47
Newspaper	1,254.05	1,333.32	+ 79.27
Pension	1,116.00	1,116.00	-
N.J. Sales Tax	223.69	377.28	+ 153.59
Miscellaneous	17,333.20	31,135.04	+13,801.84
TOTAL	\$1,222,927.11	1,362,453.11	+139,526.00
Discount on Sales	-176.22	-173.09	+ 3.13
GRAND TOTAL	\$1,222,750.89	1,362,280.02	+139,529.13

RECONCILIATION

Cas in Bank 1/1	\$ 4,132.79	5,114.49	+ 981.70
Income	1,223,732.59	1,363,595.23	+139,862.64
TOTAL	\$1,227,865.38	1,368,709.72	+140,844.34
Disbursements	-1,222,750.89	-1,362,280.02	-139,529.13
Bank Balance 12/31	\$ 5,114.49	6,429.70	+ 1,315.21

СВОБОДА COMPARATIVE STATEMENT OF INCOME AND DISBURSEMENTS January — December — 12 months

INCOME	1986	1987	DIFFERENCE
Subscription: U.N.A. Earned	780,000.00	760,000.00	-20,000.00
Sate on Stands	7,239.68	7,325.69	+ 86.01
Individual:			
UNA Members Svoboda	43,302.56	47,755.17	+ 4,452.61
UNA Members Ukr. Weekly	21,872.06	21,297.20	- 574.86
Non-Members Svoboda	49,813.26	58,922.25	+ 9,108.99
Non-Members Ukr. Weekly	17,108.92	19,017.63	+ 1,908.71
Books	51,856.73	23,553.91	-28,302.82
Advertising	161,666.04	174,284.69	+12,618.65
Printing	103,737.92	53,062.20	-50,675.72
Change of Address	329.30	317.40	- 11.90
Refund Postage	12,602.15	11,380.29	- 1,221.86
Refund Telephone	43.58		- 43.58
Almanac	16,785.87	35,509.11	+18,723.24
Press Fund: Svoboda	5,837.56	8,420.83	+ 2,583.27
Press Fund: Ukr. Weekly	241.00	462.06	+ 221.06
Veselka Subscription	4,475.38	3,215.04	- 1,260.34
N.J. Sales Tax	397.49	192.37	- 205.12
Miscellaneous	2,291.59	1,087.11	- 1,204.48
TOTAL	1,279,601.09	1,225,802.95	-53,798.14
Discount on Sales	-2,025.36	-2,070.36	- 45.00
GRAND TOTAL	1,277,575.73	1,223,732.59	-53,843.14

DISBURSEMENTS

Payroll:			
Editorial	177,195.63	192,288.60	+15,092.97
Printing	255,999.51	253,637.01	- 2,362.50
Office	117,559.84	113,588.45	- 3,971.39
Correspondence	3,000.00	2,050.00	- 950.00
Special Corr. Svoboda	30,197.00	37,090.00	+ 6,893.00
Ukr. Weekly	6,120.00	3,818.20	- 2,301.80
Veselka Correspondence	8,600.00	7,685.00	- 915.00
Postage	299,880.79	296,102.76	- 3,778.03
Material	212,684.52	190,259.28	-22,425.24
Telephone	11,170.62	14,604.45	+ 3,433.83
Office Supplies	5,133.25	5,172.79	+ 39.54
Office Expense	478.12	612.89	+ 134.77
Printing Dept. Expense	1,116.88	1,315.09	+ 198.21
Parts and Repairs	31,310.72	22,061.43	- 9,249.29
Books	44,832.27	12,952.83	-31,879.44
Taxes	47,398.14	47,358.62	- 39.52
Commission		1,037.77	+ 1,037.77

Гльорія Пашен попросила, щоб Контрольна Комісія дала внесок на прийняття звітів Головного Уряду. Інж. А. Дорошенко дав внесок, щоб прийняти всі звіти так, як вони були подані.

Р. Татарський піддержав внесок. Звіти прийнято одноголосно.

Д-р І. Фліс подякував редакторам за їхні дуже добрі звіти. Звернув увагу поодиноким Комісіям, щоб вони ще сьогодні ввечері відбули свої наради.

На тому закінчено пополуночну сесію о год. 5:30 веч.

ЧЕТВЕР — 25-ГО ТРАВНЯ, 1989 Р.

Рання сесія — год. 10:00 рано.

Головний передсідник, д-р І. Фліс відкрив сесію повідомленням, що зараз члени Головного Уряду мають змогу спільно оглянути Союзівку та побачити всі зміни, які зайшли. Після того поодинокі Комісії відбуватимуть свої наради.

Інж. С. Куропась подав інформації про бенкет. Сказав, що традиційний бенкет відбудеться сьогодні ввечері о год. 7-й у ідальні Союзівки. При тому запросив усіх до участі.

На тому головний передсідник закрив ранню сесію.

П'ЯТНИЦЯ — 26-ГО ТРАВНЯ, 1989 Р.

Рання сесія — год. 9:15 рано

Наради відбулися в бібліотечі Союзівки. Сесію відкрив і нею проводив головний передсідник д-р І. Фліс. Попросив до звіту Комісії Річних Нарад.

12. Звіти Комісії Річних Нарад

ПРИВІТАННЯ

Головний Уряд Українського Народного Союзу, зібраний на своїх річних нарадах на Союзівці в тиждень від 22-го до 26-го травня 1989 року:

1. Шлях як завжди свій братський привіт українському народові під совєтською займанщиною, що в останньому році поруч своєї невтомної боротьби за свою національну самобутність завдав новий незмірний своїм наслідками удар із найбільшою атомовою катастрофою яка мала місце саме у серці України. Глибоко співчуваючи своїм братам, які ще далі терплять від вибуху на атомній станції в Чорнобилі та інших екологічних за небдбань. Головний Уряд УНС закликає всіх своїх членів продовжувати і поживляти свою активну участь у всіх акціях скерованих на допомогу українському народові на його віковичних землях.

2. Вітає в пошани ієрархію наших Церков та проводі наших церковних об'єднань, вітає нашу світову громадську наблидову та інші крайові центри, вітає проводі і членів наших крайових і місцевих харитативних, наукових, молодіжних, жіночих, економічних та всіх інших установ і закладів всіх своїх членів активно включатися у всі їхні акції ведені для добра нашої громади і нашого народу.

3. Відзначаючи своє 95-ліття, клонить голову перед своїм патроном Тарасом Шевченком у 175-ліття з дня його народження і солідаризується з українським народом у його стремліннях саме у цьому році добитися удержання української мови в Україні, легалізації Українських Церков, а в дальшому й повної незалежності та удержання.

РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ КАНДАСЬКИХ СПРАВ

Усі члени Комісії для Канадських Справ одноголосно ствердили велику й відповідальну роль УНСОюзу у всіх ділянках нашого національного життя та його культурного росту. З огляду на те закликають усі Відділи УНС в Канаді докласти зусиль, щоб удержати УНСОюзу єдиною, одноцісною, скоординованою громадською й фінансовою українською установою.

Таке широке завдання вимагає на терені Канади повної мобілізації всіх союзів сил, активізації відділових секретарів та урядовців Окружних Комітетів, виконання кожного року організаційних планів, піднесення організаційних кваліфікацій союзів урядників і влаштування секретарської-організаційних курсів.

Для кращого адміністрування союзними кадрами, для частішої контрольної дії, для приспіння зростання членства, для виконання реально практичної, але скоординованої дії в цілій Канаді, специфіка канадського терену вже сьогодні вимагає повної, гармонійної співпраці й співдії відділових управ із Окружними Комітетами. Всі Окружні Управи повинні повністю співпрацювати з організаційним апаратом, із Канадським Представництвом і своєчасно повідомляти його про висліді їхньої праці.

Розв'язка цих важливих питань і виконання цих невідкладних потреб вимагають прийняти і схвалити для Канади наступні резолюції:

1. Члени Головного Уряду УНС в Канаді відбувають щонайменше два рази в році своє спільне засідання, на якому обговорюють піврічні плани праці, підсумовують організаційні здобутки і накреслюють план праці на наступне півріччя. У згаданих засіданнях обов'язково бере участь головний передсідник УНС або визначений ним відпорічник.

2. Усі мортгеджові позички наділені в Канаді повинні бути узгоджені з Канадським Представництвом.

3. Закупити дім або винаймати приміщення в якому могли б працювати союзні урядовці, організатори та секретарі. Там повинна б бути картотека членів Відділів УНС в Канаді. Власний дім піднесе престиж УНС в Канаді.

4. Вилати книжку про працю УНСОюзу в Канаді. Така книжка позайомить канадську громадську заслугами УНСОюзу для української громади на поселеннях.

5. Канадське Представництво повинно мати безпосередній контакт з молоддю та професіоналістами. Повинно знайомити громадську з працею УНС даючи оголошення до місцевої преси і на радіо. Для цього треба схвалити наступний бюджет:

БЮДЖЕТ КАНАДСЬКОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА

Організатор	\$40,000.00
Секретар для бюра	20,000.00
Організаційні видатки	20,000.00
Бюро (приміщення, телефони)	15,000.00
Оголошення	5,000.00
Кошти засідання Канадського Представництва	15,000.00
Видання книжки про УНС в Канаді	10,000.00
Разом	\$125,000.00

У засіданні Комісії для Канадських Справ брали участь: д-р Іван Фліс, Уляна Дячук, мгр Іван Геврик, ред. Василь Дідюк, Текля Мороз.

Резолюції прийнято одноголосно.

РЕЗОЛЮЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

1. Поробити всі заходи для того, щоб при допомозі секретарів та відділових урядовців, членів Головного Уряду почесних членів придбати в ювілейний рік УНСОюзу, що є також передконвенційним роком 2,000

членів. При тому зобов'язати всіх членів Головного Уряду та його почесних членів придбати в тому році щонайменше по 5 нових членів.

2. Запросити голів Окружних Комітетів, щоб вони допомогли у виконанні наміченої мети активізуючи неактивні Відділи.

3. Під час осінніх місяців відбутися організаційні наради в усіх Округах Америки й Канади. Ті наради повинні бути стимулом для організування нових членів.

4. Повести акцію закладання нових Відділів як у Америці так і Канаді.

5. Професійні організатори повинні мати визначену квоту членів на кожний місяць, суму їх забезпечення і висоту річної вкладки від членів. Нові члени повинні заплатити щонайменше квартальну вкладку.

6. Продовжувати уділювання грошових нагород градуантам шкіль українства в Америці та Канаді.

7. Поробити заходи, щоб фінансовий Відділ при допомозі компютерів своєчасно виплачував секретарям ванагороду за збирання вкладок.

8. Побажанням є, щоб приготувати проєкт статутного оформлення Окружних Комітетів згідно з резолюцією 31-ої Конвенції та передати його статутів Комісії 32-ої Конвенції до затвердження.

9. З огляду на те, що до Америки й Канади почався приплив емігрантів з України та інших країн пропонується, щоб адміністрація „Свободи“, одержавши адреси таких осіб, вислала їм безплатно щоденник на протязі 6-ти місяців.

10. З метою, щоб відділові секретарі та інші урядовці мали більше ентузіазму до праці пропонується призначити один тиждень безплатного побуту на Союзівці тим, які придбають на протязі двох років щонайменше 25 нових членів із життєвим забезпеченням.

11. З нагоди ювілею 95-ліття УНСОюзу пропонується підписати винагороду секретарям за збирання членських вкладок за давні грамоти на пів відсотка.

У засіданні Організаційної Комісії брали участь: д-р Ярослав Падох, мгр Іван Геврик, ред. Василь Дідюк, Марія Душник, Гелен Олек-Скат, Анна Гарас, Василь Пастушок, Роман Татарський і Степан Гавриш. Присутнім був теж головний передсідник д-р Іван Фліс.

Резолюції прийнято одноголосно.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЖІНОЧОЇ КОМІСІЇ

1. Члени УНСОюзу повинні включитися в акцію висилання біблії на Україну.

2. Стверджується потребу висилання одягу до Бразилії й Польщі. Додержується, щоб члени збирали одяг та вислали його потрібним до згаданих країн.

3. Члени повинні збирати інформації про новоприбулих імігрантів з метою, щоб допомогти їм та морально підтримати їх.

4. Заохочується жінок, членок УНСОюзу, займатися провідні місяці у відділах УНСОюзу як теж поширювати його братську діяльність.

За Жіночу Комісію: Гльорія Пашен, Геневефа Жеребняк, Марія Душник, Уляна Дячук, Анна Чопик, Гелен Олек-Скат, Текля Мороз, Анна Гарас.

Рекомендації прийнято одноголосно.

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ СОЮЗІВКИ

Беручи до уваги, що Союзівка є важливим братським набутком для членів УНС, і:

Головна Союзівка на протязі майже 40 років йшла на зустріч культурним, культурним та товаришеским потребам членів УНС.

Тому що Союзівка є потенційним засобом для приднання членів до УНСОюзу, і:

Тому що Головний Уряд УНС є зобов'язаний давати фінансову і моральну допомогу Союзівці в її перебудові та відмоложенні;

Головний Уряд УНС рекомендує Головному Екзекутивному Комітету наступне:

1. Продовжувати давати фінансову допомогу Союзівці на потреби відновлення давніх приміщень, побудову нових, модерних приміщень як також на ведення братської, культурної та товаришескої діяльності.

2. Покликати панель т.зв. „Синя стяжка“, у склад якої входили бархітекти, будівничі, інженери та інші — всі українського роду — для того, щоб вони розглянули фізичне положення Союзівки та зладили головний план на довшу мету для її розбудови, що включало б збільшення кількості приміщень для гостей, нову ідальну, закритий басейн і інше, так, щоб зробити Союзівку модерним resortом.

3. УНСОюзу закупити не пізніше, як до року для вжитку Союзівки факс-машину та заведе компютерську систему, щоб переводити справно реєстрацію гостей, інвентур, рахунки і т.п. за суму, яка не перевищала б 50,000 дол.

4. УНСОюзу набуде для Союзівки нову телефонічну систему, яка уможливила б живання телефону в усіх існуючих кімнатах для гостей як теж і в майбутніх приміщеннях.

5. Запропонувати на Конвенції УНС у 1990 р. зміну до статуту, щоб встановити Комісію Союзівки як постійну Комісію при Головному Уряді, яка відбувала б засідання щонайменше двічі на рік.

6. У 1991 р. припадає 70-ліття відродження Української Автокефальної Православної Церкви в Києві, Україна під проводом Іх Блаженства Митрополита Василя Липківського. УНСОюз відмітить цю історичну річницю здвигом на Союзівці бронзове погруддя Митрополита Василя Липківського.

За Комісію Союзівки: Володимир Квас, Євген Іванців, Нестор Олесницький, Алік Худолій, Тарас Максимович, Гльорія Пашен, Андрій Кейбіда, Василь Пастушок, Геневефа Жеребняк, Степан Гавриш.

Рекомендації прийнято одноголосно.

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ МОЛОДІ

1. В 1989 році святкуємо 175-ліття з дня народження Тараса Шевченка. З цієї нагоди закликаємо всю українську молоддь не занехувати та плекати свою рідну мову.

2. Продовжувати давати моральну і матеріальну допомогу молоді, студентам і організаціям молодих професіоналістів у їхній праці на науковому, культурному, спортовому і братському полі. Для цього вживати Союзівку та користуватися „Свободою“ і „Українським Тижднем“.

3. Відділ Братської Діяльності УНСОюзу повинен навізати контакт з молодими українськими організаціями, членство яких складається з осіб у віці від 25-45 років, отримати їхні адреси та постійно заохочувати їх брати участь у всіх тих імпрезах, що їх спонсорує УНСОюз.

4. Зладити програму для повних стипендій на протязі чотирьох років для студентів, які студіюють журналістику або політичні науки, яка вимагала б, щоб стипендіати, після закінчення студії, працювали для УНСОюзу щонайменше на протязі двох років.

5. Влаштувати на Союзівці осінню „братський вікенд“, який допоміг би зацікавити УНСОюзом молоддь у віці від 25-45 років життя.

6. Комісія Молоді підтримує всі крайові та місцеві спроти програми, які мають на меті зацікавити молоддь працею УНСОюзу.

За Комісію Молоді: Алік Худолій, Євген Іванців, Нестор Олесницький, Анатолій Дорошенко, Тарас Максимович.

Рекомендації прийнято одноголосно.

РЕКОМЕНДАЦІЇ СПОРТОВОЇ КОМІСІЇ

1. Провірити можливості створення Красної Спортової Програми, яка включала б поодинокі Округи та ті Відділи, які є зацікавлені спортовою діяльністю.

2. Підтримати запланований Комісією Молоді на осінь 1989 року „братський вікенд“, який включатиме круглий турнір в дні 25-го листопада 1989 року.

3. Призначити суму 15,000 дол. на спортову діяльність в сезоні 1989-1990

4. Відділи УНСОюзу повинні активно підтримати Крайовий Гольфовий турнір, що відбудеться в 1989 році.

5. Спортова Комісія висловлює признання організаторам Української Вільної Олімпіади та Здвигу Молоді, що відбулися у Філадельфії у 1988 році під час вікенду з нагоди Дня Пам'яті. При тому Спортова Комісія заохочує організаторів відбувати такі змагання і в майбутньому.

Спротова Комісія дає признання УНСОюзу за його моральну і матеріальну підтримку в усіх того рода починах.

За Спортову Комісію: Алік Худолій, Гльорія Пашен, Марія Душник, Текля Мороз, Гелен Олек-Скат, Анатолій Дорошенко, Андрій Джула, Зенон Сниклик.

Рекомендації прийнято одноголосно.

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ СЕНЬОРИВ

1. Комісія з жалем стверджує, що Екзекутива УНС не поступила ані крок вперед у завершенні будови колонії для старших членів УНСОюзу, згідно з планами за останні 13 років.

2. Будинок „Галич“, який збудовано для самотніх осіб — 11 кімнат — не відповідає вимогам подружжя.

3. Треба було, згідно з планами і ухвалами, збудувати мешканські доми і кондомініуми для старших віком союзівців, які хочуть жити в околиці Союзівки, злікувавши свої доми в різних місцевостях.

4. Проголосити у „Свободі“, що УНСОюз збудує приміщення і доми для старших віком союзівців тоді, коли зголосяться охочі. Коли таких зголошень не буде, тоді ясно, що не треба нічого будувати. Комісія стверджує, що УНСОюз мусить поважно взятися до того діла, бо досі були лише обіцянки.

5. Тому, що поради і пропозиції сеньорів не знайшли апробати Екзекутивного Комітету УНС, комісія не хоче повторятися — вважає, що існування комісії є зайве.

За Комісію Сеньорів: Степан Куропась, Ярослав Падох, Володимир Запаранюк, Геневефа Жеребняк, Анна Чопик, Анна Гарас.

Рекомендації прийнято одноголосно.

БЮДЖЕТ УНСОЮЗУ НА 1989-й РІК.

ПРИБУТКИ:

1. ЧЛЕНСЬКІ ВКЛАДКИ:

Життєве забезпечення	2,587,000
Забезпечення від випадків	65,000
Братський Фонд	50,000

РАЗОМ — членські вкладки 2,702,000

2. ВІДСОТКИ:

Від позички для Корпорації Дому УНС	1,600,000
Від фондів	4,300,000
Від гіпотечних позичок	500,000
Від членських позичок	30,000
Від уділів	75,000
Від банкових конт	60,000

РАЗОМ — відсотки 6,565,000

3. РІЗНІ ВПЛИВИ:

Фонд Оборони Української Спащини	20,000
Фонд Сирітський	3,000
Фонд Наглі Потреб	2,000
З продажі книжок /Енциклопедія/	15,000
Амортизація і зиск в продажі	100,000
Пожертви до Братського Фонду	20,000
Різні впливи	100,000

РАЗОМ — різні впливи 280,000

Свобода	1,430,000
Союзівка	1,500,000

РАЗОМ — ПРИБУТКИ 12,487,000

ВИДАТКИ:

ВИПЛАТИ ГРАМОТ:

Виплати дозрілих вивільнених грамот	1,250,000
Посмертні виплати	800,000
Виплати від випадків /АДД/	35,000
Подільне забезпечення	10,000
Грошові звороти	350,000
Забезпечення батьків дітей	5,000
Відсотки від посмертних виплат	3,000

РАЗОМ — виплати грамот 2,453,000

Дивіденда	1,500,000
Фонд Сирітський	5,000
Вкладки за реаскурацію	15,000

КОШТИ АДМІНІСТРАЦІЇ:

ПЛАТНІ:

Головних Урядовців	178,000
Працівників	500,000

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Пенсійний Фонд, хворобове і гр. забезпечення	320,000
Від каліцтва	15,000
Соц. і від безробіття	60,000

РАЗОМ — ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 395,000

КАНЦЕЛЯРІЙНІ ВИДАТКИ:

Виготов. дивідендових чеків і оліка над бондами	25,000
Друки і канцелярійні прибори	50,000
Пошта	30,000
Телефон	30,000
Забезпечення	40,000
Загальні видатки	25,000
Відділові прибори	5,000
Винайм машин	5,000

РАЗОМ 210,000

РІЗНІ ВИДАТКИ:

Компьютеризація діловодства	45,000
Канадські Корпоративні податки	5,000
Канадська Канцелярія	10,000
Актуарій та спеціальні дорадники	80,000
Заплата до забезпечених урядів	5,000
Кошти найнятого Контролера	6,000

РАЗОМ 181,000

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ВИДАТКИ:

Організаційні винагороди Окружних Комітетів	3,000
Оголошення і друки	25,000
Модернізація орг. матер. та орг. Відділу	15,000
Лікарські огляди нових членів і гол. лікар	5,000
Винагороди відділових організаторів	70,000
Винагороди професійних організаторів	150,000
Секретарська винагорода	340,000
Винагорода передсідників і касирів	3,000
Кошти подорожей організаторів	10,000
Обласні засідання	20,000

РАЗОМ — орг. видатки 641,000

Кошти 31-ої Конвенції	25,000
Кошти нарад Головного Уряду	35,000
Кошти Контрольної Комісії	7,000

„Рідна Школа” в Нью-Гейвені в поклоні Шевченкові

Нью-Гейвен (М.С.) — В неділю, 18-го березня в залі УКЦ в Нью-Гейвені відбулася академія в пошану Т. Шевченка, виконана силами учнів школи. Відкрив її директор школи мгр Меліон Мельник, а започатковано „Заповітом”, що його відспівав шкільний хор під керівництвом учительки Каті Юхаш-Бембер при аккомпанюванні Михайла Романова та рецитцією „Учітеса, брати мої”.

Доповідь про Т. Шевченка прочитала Адріана Мельник, учениця 11-ої кл. „Мені однаково” декламували учні 3-ої класу С. Нагорський і А. Ануцій (учителька Рома Черпаха). „Поклін Тарасові” (У. Кравченко) виконали учні 6-ої класу: А. Бембер, А. Мотиль, Я. Дмитерко, Я. Тібо і О. Луїш (учителька Рома Гіна-Тібо). Уривок із поеми „Гайдамаки” декламували учні 7 і 8 класу М. Бембер, О. Мотиль, Л. Черпаха, Х. Горбата, Д. Нагорський, Д. Тібо і Р. Черпаха (учителька Геня Козак-Гарвій). „І досі сниться” декламували учні

Виступає шкільний хор на концерті в пошану Т. Шевченка в Нью-Гейвені.

9-ої класу Л. Черпаха, П. Колос і Р. Горбатий (учителька Г. Козак-Гарвій).

Хор відспівав дві пісні: „Садок вишневий” і „Наша думка, наша пісня”. Слідкувала інсценізації частини „Великого льоху” у виконанні учнів 9-ої і 11-ої класу (учитель д-р Михай-

ло Снігурович). „Розриту могилу” продекламувала А. Мельник.

Академію закінчено відспіванням національного гімну „Ще не вмерла”.

Вічна слава вам, героїні!

Від давніх часів на сторінках української історії золотими буквами записані героїські вчинки українських жінок, яких щороку в лютому відзначають українська громада. Вшановує їх всіх — знаних і незнаних, а „ім же ність числа”, що свою працю, терпіння й життя віддали за Україну, за народ.

Цьогоорічне свято в поклоні героїням відбулося в неділю, 18-го лютого, заходами відділу Комітету Українок Канади в Торонто в заповнений по березі великий зал Українського Культурного Центру і було не тільки під кожним оглядом вдалим, але й якимось величчям, небуденним.

На тлі гарно, помістись оформленої Софії Ладою сцени з трибуном, національними прапорами і плакатами з жіночо-мученицею та китцею червоних маків з написом „Усім, хто простяг над землею” — для жінок-героїнь, представниць молодіжних організацій МУНО, ОДУМ, ПЛАСТ, СУМК, Українська Молодь Христів, до яких долучилися члени мистецького ансамблю „Леви” зі Львова, чоловіки і жінки. Керівник ансамблю Остап Стахів. У супроводі бандури чоловіки в односторожках УСС, а жінки в народних одягах знаменито з мистецького боку і зворушливо виконали пісню „Колі ви вмирали”.

Свято відкрила гарним змістовним словом голова відділу комітету Українок Канади Марта Хомин, привітавши учасників, представників церковного і світського зорганізованого життя, а зокрема наших дорогих гостей з України. Відкриття програми чисельні учасники при вітальних оплесках.

Вокальне тріо „Мальби” — Надія Коханська, Анна Яшишин, Богдана Ігнашович — у фортепіановому супроводі Галини Михальчук, під мистецьким керівництвом Каті Зорич-Кондратюк, знаменито виконало „Молитву за Україну” обр. Нижанківського-Гайворонського, „Реквієм Аллі Горської” муз. Л. Ященко, „Проводжала мати” сл. В. Кирицького муз. І. Шамо, за що одержали рясні і ширі оплески подяки.

Спогади про нестомних героїнь в „язвизі” концтаборів ГУЛАгу переказала доволітній їх в’язень поетеса Ірина Оріса Матешук, голова Львівського клубу репресованих при Т-ві „Меморіал”. Доповідка представила Марія Божик (СУК), на заклик якої учасники, стоячи, проказали „Отче Наш” за душі замучених дочок і синів українського народу. Доповідка з помітним хвилюванням розповіла про жінок з цілою українською історією, зупиняючись зокрема, на жінках, молодих дівчатках теперішнього часу, що каралися у несподіваних обставинах концтаборів, а їхньою провинною була тільки любов до України. Оповідуючи про страшні переживання деяких жінок, молодих дівчат, а їх були тисячі, — доповідка не витримала і заплакала, а з нею біла тисячі учасників. Так, це були трагічні спомини... про новітню Голготу України. Хай вічна буде вам слава, Героїні України. За вас ми і Україна не забудуть! Із скорбними думками і слезами в очах повставали з міст учасники та, стоячи, ширими довготривалими оплесками дякували новітній героїні.

Потім виступив мистецький ансамбль „Леви”, які під проводом свого керівника Остапа Стахіва у супроводі бандури виконали „Як з Березан до Кадри”, „Накрила нічка”, „Послухай, кохана дівчино”, „Ой у лузі червона калина”. Гарні гранатові односторожки, вже тут у нас дещо призабути старшими (а молоді взагалі їх не знають), зробили велике враження, а гарні народні убрання, жінок з різних частин України, добре виконання пісень і ентузіастична віра у краще майбутнє України виконавці справили незабутнє враження на учасників, які ширими оплесками їх вітали і дякували.

„П’ять прелюдій” композитора Б. Лятошинського прекрасно виконала молода талановита піаністка і бандуристка та активістка-каспієнка Оксана Рода. Леся Смерек з чуттям проречувала вірш „Лесі Українці” Оріси Матешук (в тюрмі 1948 р. Інста 1950 р.). Інструментальні твори — стрілецькі і народні пісні — на бандурах гарно виконав дует з тріо бандуристок ансамблю ім. О. Вераса Осередку СУМ в Етбіко, мистецький керівник Валентина Родак. „Богородице Діво” муз. М. Федорів, „Тим, що впали” сл. Б. Лепкого, муз. Ф. Колеси, „Вперед!” сл. Багряного, муз. Китастого, які завжди бравурно і по-мистецькому виконав популярний чоловічий хор при Станісі Братства кол. Воків 1-ої Дивізії УНА під диригентуванням Олега Хмілья, у фортепіановому супроводі Галини Михальчук.

На закінчення до відспівання національного гімну до хорудолучилися всі виконавці, разом з чисельною публікою.

Програмою проводила Марія Шкамба. Додаток з свята-концерту призначений на поміч українським дітям — жертвам Чорнобильної і Чернівецької війни мистецький програмний у „Глибокій пошані українським героїням” свої привітні склали чисельні організації, установи, професіоналісти, торговельні підприємства і окремі особи.

Всі точки були добре виконані та одержували заслужені, ширі і рясні оплески за гарне виконання. Відділ Комітету Українок Канади в Торонто під проводом голови Марти Хомин, спільно із своїми складовими організаціями, у своїй всебічній праці для добра української спільноти в Канаді і добра українського народу не забуває своїх героїнь, пам’ятаючи слова Є. Коновальця: „Волі українського народу до самостійності не знищать ні ворожі тюрми, ні заслання, бо Україна є незабутнім бастионом героїв і борців”.

Свято в Торонто пройшло з великим моральним успіхом, за що належить признання організаторам і виконавцям, а зокрема за участь в ньому наших гостей з України, які своїми виступами внесли новий дух надії й сподівань.

У Вашингтоні...

(Закінчення зі стор. 1)

панству Антоновичам за, як вона сказала, „що чисту нагороду з чистих рук”. Вона заявила, що вона особисто рада, що, одержавши свою першу літературну нагороду, державну премію імені Тараса Шевченка, в Україні, другу нагороду одержує тут, в Америці. „Надіюсь, що це покладе основу нашому взаємному зближенню, та що може в майбутньому українські поети з діаспори матимуть нагоду приймати премії в Україні в такій же самій елегантній та доброзичливій атмосфері”, сказала Ліна Костенко. Вона додала, що час поставити край поняттю про дві літератури. „Хто ж розбив нас на дві літератури? Є лише одна велика українська література”. Костенко викликала сміх та оплески, коли вона приймала державну премію імені Шевченка. Добре знаючи, що серед присутніх на церемонії та серед членів жюри були і її недруги, вона все ж таки вважала за потрібне подякувати за нагороду. А зробила вона це дуже дипломатично: вона подякувала... Шевченкові.

В своєму слові Костенко присвятила увагу становленню української літератури, заявляючи, що наша література ніколи не мала нагоди нормально розвиватися. Протягом століть вона розвивалася згідно з прихилами чужих сил. Тепер, коли повертаються українському народові імена загублених, репресованих поетів та письменників, сучасні літератори не мають нагоди творити, бо вони стоять в авангарді процесу політичних та суспільних змін в Україні, бо вони „пішли в рух, пішли в боротьбу”. Це — специфіка нашої літератури, сказала Костенко, що наші поети й письменники були змушені брати на себе ролі захисників українського національного самобуття. „Хто врятував нас?” — запитала Костенко, коли в 31-й рік віку написав свій „Заповіт”. Нам потрібно і велику літературу і вільний народ!”

На кінець своїх заваг Ліна Костенко прочитала і це не опубліковане віршоване історичне роману, написаного ще давніше в час її „літературного небуття”, фрагмент під назвою „Молитва до України”.

Д-р Марта Богачевська-Хомяк, автор української

праці про ролі українських жінок в українському народному житті у XIX і XX століттях, взяла за основу своєї промови тему аналізу наукового підходу до вивчення історії України. Історик, сказала Богачевська-Хомяк, часто підходить до цієї теми не з точки зору чим історія України є, а радше намагається описати, чим вона могла бути, якби її розвиток пішов дещо інакше.

Такий негативний підхід до нашої історії не корисний. Зайво вивчати державний устрій, бо це нам мало скаже про історію України, особливо XIX і XX віків. Найцікавіше явище в історії України, на думку Богачевської-Хомяк, це ось що — чому проіснувало навіть поняття українізму, як можемо пояснити багаторазові повторні і стократні відродження України? В чому сила, яку західні аналітики, не маючи кращого слова, називають націоналізмом? Притаманність народності розвитку України полягає у громадній та у зорганізованих формах громадського життя, сказала доповідка, і нам потрібно розглянути та вивчити форми громадської праці, щоб могли характеризувати те, що творить суспільство на Україні. Такий підхід розкриває перед нами кращу й повнішу картину нашої історії.

Фундація Антоновичів звернулася до ряду видатних науковців, з проханням служити як жюри цьогоорічного конкурсу. Членами жюри були Іван Фізер, професор літератури в Ратгерському університеті; Богдан Рубач, професор порівняльної літератури в Іллінойському університеті; Роман Шпорлюк, професор історії у Мішигенському університеті, і Ярослав Пеленський, професор історії в університеті стейту Айова.

ЗУСТРІЧ З БАТЬКАМИ

Іст Гановер, Н.Дж. — 3 щільно ознайомлення з своєю діяльністю, Пластпрат Станісія Нюарк влаштував в п’ятницю, 27-го квітня, зустріч з батьками, яка відбулася в готелі Рамада, 130 дорога ч. 10. З коротким словом виступлять представники Пластпрату, Пластової Фундації та Окружної Таборової Комісії (ОТК) — „Вовча Тропа”. Обідали, питань, дискусія, виміна думок при каві та солодощів. Початок зустрічі о 17:30 вечора.

ЩЕ ТІЛЬКИ ТРИ ДНІ залишилося до записання новообраного президента Нікарагуа, Віолети Барріос де Чаморо, що його призначено на середу 25-го квітня, однак непевна ситуація панує в цій країні, як стверджують міжнародні дипломати та закордонні кореспонденти. В той самий час з усіх сторін сипляться здогади щодо рішення новообраного президента країни у багатьох справах, цієї громадсько-військової зруйнованої країни. Однак за припущеннями аналітиків, найбільшій іспитом авторитету новообраного президента буде розв’язка нею військового проводу держави. Один із місцевих політиків і член однієї з політичних партій, що входять до коаліції, тобто Спільної національної опозиції, заявив, „що тепер ситуація в країні є дуже делікатна, бо досі всі бачили в особі Віолети Чаморо те, що хотіли бачити. Тепер ми довідаємось хто був правий, а хто ні, віддаючи правління в її руки”.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п.

ВІРИ ГАНКЕВИЧ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в суботу, 28-го квітня 1990 року

в наступних церквах:

св. Софії в Римі, год. 9-та ранку;
церква св. Юра в Нью-Йорку, год. 7-ма ранку;
церква св. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж., год. 7:30 ранку;
катодрі св. Йосафата в Торонто, Онт., Канада, о год. 8-й ранку;
церква св. Духа, Гамптон, Онт., Канада, год. 9-та ранку;
церква св. Екхаристії, Вотерфорд, Онт., Канада, год. 9-та ранку;
церква св. Михайла в Йонкерс, Н. Й., год. 8:30 ранку;
церква св. Михайла, Балтимор, Мд., год. 8-ма ранку;
церква св. Преображення в Едмонтоні, Канада, год. 9-та ранку;
церква св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й., год. 9-та ранку;
церква св. Івана Хрестителя, Куритиба, Бразилія.

ПОДЯКА

3 Волі Всевишнього, дня 7-го березня 1990 року відійшов від нас несподівано у Вічність

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

Евген Пліхота-Шмиренко

Цією дорогою складаємо нашу щирі подяку Всесвітньому о. Христофорові Войтині за відправу Панахиди і Святої Літургії, та за глибоко-змістовну прощальну промову-прощальну.

Сердечно дякуємо Ветеранам УПА, Дружам по зброї: Г. Костюкові, д-р Б. Крукові, Р. Андрушків, В. Касюкові, М. Кальбі, П. Мишків, Ю. Білинчів, М. Шавинович, П. Гнатюкові і О. Бігунів та голові Осередку СУМ-у ім. В. Симоненка М. Федорові за почесну стійку зі своїми прапорами і віддання останньої почеси своєму Другові.

Щиро дякуємо д-рові Богданові Крукові за прощальну промову від Дружів по зброї.

Сердечно дякуємо Всесвітньому о. Христофорові Войтині і Маріні Ганові за проведення молитви під час трини, та за висловні співчуття і розради.

Ми вдячні Мирославу Круку за проведення трини і гарний сполин про життєвий шлях Покійного.

Сердечно дякуємо за прощальні промови під час трини: О. Рудницькому — від Осередку СУМ-у ім. В. Симоненка і Управі Оселі „Кіля”; Я. Стеткевичеві — доброму другові Покійного; Г. Костюкові — кумові і другові по зброї; диригентові К. Цепенді — від когор „Ватра”, якого членом був Покійний.

Глибока подяка Марії і мужеві — власникам погребного заведення Градовського — за турботи зв’язані зі спровадженням тілних останків Покійного з Австралії, та переведення поховання і відправлення Покійного до Баварії Бруку, Н. Дж.

Щиро дякуємо Григорієві Костюкові за супровід домовини до Баварії Бруку на кладовище св. Андрія, та за прощальні слова над могилою. Рівнож дякуємо Дружам по зброї — Ветеранам УПА — з околиць Нью-Джерсі, за їх участь в останній похоронній відправі Іхнього Друга Євгена.

З глибини наших сердець дякуємо Всім добрим людям за щирі висловні співчуття і розради та молитви в ділах нашого невимовного горя, за участь у відправленні Покійного на Вічний Спокоїн, та за пожертви на Служби Божі в намірненні Покійного.

Рівнож дякуємо Всім за висловні співчуття, переслані листовою і телефонічно.

Сердечно дякуємо Всім жертводавцям, які зложили пожертви в пам’ять Покійного на добродійні цілі які розділено на:

Літопис УПА \$250.00
Інавляді УПА \$231.00
Дітям — жертвам Чорнобиль \$231.00

Хай Вас усіх, людей Доброї Волі, які чим-будь причинилися до згладження нашого горя — Господь наділить своїми ласками. Ваша доброта залишиться в нашій пам’яті назавжди.

Опечалена горем МАРІЯ ПЛІХОТА з Родиною

Централа Українського Національно-Державного Союзу

ділиться сумною вісткою із своїм Членством та Українським Громадянством про смерть

св. п. генерал-поручника Армії УНР Степана Сергійовича Самійленка

активного учасника української національної війни 1917-1921 рр., одного із основоположників УНДС в діаспорі, автора спогадів „Дні Слави” та інших публікацій.

Дочці та всім Родині Покійного висловлюємо глибокі співчуття.

ВІЧНА ЇМУ ПАМ’ЯТЬ!

Президія Централі УНДС

Уряд Української Народної Республіки в Екзилі

ділиться сумною вісткою із Українським Громадянством, що дня 20-го квітня 1990 р. відійшов у Вічність

св. п. генерал-поручник Армії УНР Степан С. Самійленко

учасник визвольної війни України 1917-1921 рр., першого Зимового Походу відзначений Лицарським Орденом Залізного Хреста, автор спогадів „Дні Слави” та „Прощай Рідна Земле”.

Вельмишановній Дочці та Родині складаємо глибокі співчуття.

Василь Діжок

Помер В. Барабаш, поет оптимізму

У Домі для старших людей св. Йосифа у Вінніпегу 21-го листопада 1989 року помер Володимир Барабаш, поет і філософ, коріння якого сягає піонерської доби. Народився в 1900 році в селі Калінін, де разом з батьком Теодором та матір'ю Мартою у пізніших роках працював на оселі „Січ“ в Манітобі.

До школи пішов, коли мав 9 років, бо до того часу жили на „Січ“ не було. Ходив до школи, не систематично, бо треба було батькам допомагати в праці, в г-рді і полі. Земля була каменна і мало що родилося. Треба було заробляти в наймах.

Батьки, які прибули з Іллінойсу, Теробельського повіту, були свідомими й хотіли дати синові в тих надзвичайно важких умовах дещо більше освіти, як дві-три класи тогочасної школи. Записали його до школи-бурси о. Сабурена в Сифтоні, але й ця школа не протривала довго. Згодом перенесли на короткий час до Тульну.

Вкінці треба було йти в найми на заробітки. Постійно був свідомим, що треба здобувати освіту та знання не тільки рідної мови, але й англійської. Заробивши деякі гроші, повернувся до Давніну і тут, утримуючи себе власними силами, скінчив 10-ту класу з відзначенням, тоді йому було вже понад тридцять років. В тому часі пірнув у літературу та поезію і став її душевним любителем. Оповідав, що творчість американського поета Гемінґвея захоплювала його. Це відобразилося в його поетичній творчості та в його філософських афоризмах. Любив життя й радів ним в поетичній чистоті. Його лірика переважно філософська, метафізична та релігійна. „Гришів“ теж добрим гумором. Мистив свою творчість в „Калгарі Геральд“, „Калгарі Албертан“, „Вестерн Фарм Лідер Мегазин“, а з українських часописів у „Поступі“, „Українському Голосі“, „Свободі“ й інших.

Хоч мав трагічне життя, бо переживав два важкі життєві удари, не падав духом, а його частим вітанням було „чиріо“, „чиріо“. Завжди говорив, що „все добре“. Поки не зламав його параліч любові подорожжувати і такі подорожі принесли йому велику душевну відраду та стимулювали його творчість.

Працював теж у публіцистиці та робив переклади. Переклав декілька новел Стефаника, „Канадський Русь“ о. Нестора Дмитрова, а також „Історію українців Канади“ д-ра М. Марунчака. В 1943-1947 роках видавав юнацький католицький журнал „Львів“ в Калгарі, де він працював у майстерні меблів, а згодом в крамниці з алькогольними напоями. Більшість свого життя провів в цьому місті.

На старші літа Володимир перенісся з Калгару до Давніну, а пізніше до Вінніпегу. Жив при своїх сестринках, а згодом, коли не дуга зломилася його, перейшов до Дому св. Йосифа. Писав поезії до останніх років життя. Завжди в розмові зауважив, що „муза ще працює“. Його гарячим бажанням було видати збірку своїх кращих поезій і про це висловився в записці. Його задушевним бажанням було бути похороненим на оселі „Січ“, біля своїх батьків, які зі свого ґрунту приділили чотири акри землі на цвинтар та церкву, коли ця оселя ще тільки розбудовувалася.

Похоронено його 24-го листопада. Похороном займалися рідні — Настуся Будівська та Том Батерновський. Похоронні відправи служив о. крилошанин Іван Легкий. Грізна відбудулася в парафії св. Ольги. Нею зайнялися сестринство парафії зі сестринками покійного.

Мастків не залишив, але понад 200 довгих віршів та біля 400 афоризмів готові до друку.

М. Мар

о. Андрій М. Фр.-Чирівський:

НА ТРИЗУБІ ХРЕСТ

БОГОСЛОВСЬКІ ТА ЛІРИЧНІ ПОЕЗІЯ І ПРОЗА

Видання Асоціації Дітей Української Культури (АДУК), Нью-Йорк, 1989, друком Комп'ютерпринт Корпорейшен, Кліфтон, стор. 72 Ціна 5.00 дол.

Можна набувати в книгарні Свобода

Вже появилася книга

A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE

„Тисяча років ХРИСТИАНСТВА НА УКРАЇНІ“

(англійською мовою)

Хронологія Християнства на Україні від 1-го століття до 1988 року. Великий формат, багато фотографій, ілюстрацій (такі ж кольорові), тверда обкладинка, літосуваний папір. Видання Сполученого Крайового Комітету Тисячоліття Християнства на Україні у США, 1988. Балтимор стор. 312 ціна 50.00 дол.

Набувати у книгарні Свободи

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% ставкового податку

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,

дочини редактор ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК

1-ий і 2-ий з циклу п'ятих томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.

G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Алфаветична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, повністю зредоване і доповнене видання Енциклопедії Українознавства, повні ілюстровані кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними малюнками першорядних показників життя і культури українців в Україні і діаспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка - Канадської Фундації Українських Студій

Набувати можна у книгарні Свободи

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% ставкового податку

Вечір, присвячений зустрічі чикагської української громади з ред. Михайлом Осадчим став одночасно святковою нагодою привітати і вручити йому літературну нагороду світового Українського Літературного Фонду ім. Івана Франка при Науковій Раді СКВУ. Проф. Адам Антонович, голова цього Фонду в вступному слові тепло й широко привітав довгоочікуваного гостя і лавреата Фонду, якому ще на шостому Літературному конкурсі в 1978 році признано першу нагороду за прозовий твір „Більмо“.

Український Літературний Фонд ім. Івана Франка від самого початку протягом 35-літнього свого існування у вісміх відбитих вже літературних конкурсах нагороджував за найкращі прозові й поетичні твори, за праці української історії, за переклади й оригінальні іншомовні праці про Україну, за твори для дітей і молоді українських письменників і літературів не лише з української діаспори, але й з України, хоч були голоси, заперечуючі слушність такого посту повання з уваги на їхню безпеку.

В 1967 р. Літературний Фонд символічно відзначив померлого Василя Симоненка листком із лаврового вінка Івана Франка за його збірку поезій „Берег чеканів“, видану вже на еміграції. Наступним нагородженим лавратом з України, який вже одержав свої нагороди були Валентин Мороз, Іосиф Тереля, Микола Руденко, Олександр Бердник і Степан Ткачук з Румунії. Чекають своїх лавратів нагороди, складені в банку „Певність“ для Ігоря Калініна, Зенона Красівського, Василя Говорів і по смертні — для Василя Стуса.

Голова склав ширшу подяку всім жертводавцям, а зокрема нашим фінансовим установам: федеральному банків „Певність“ за створення перших нагород в чотирьох літературних конкурсах і постійній фінансовій допомозі, федеральній кооперативі „Самоміч“, як також громадянам, які своїми щедрими жертвами уможливили Літературному Фондові виконувати почесну й корисну працю — матеріальною допомогою нашим письменникам продовжувати свою літературну творчість. Літературний Фонд виділяв із своїх скромних засобів також

Зустріч з М. Осадчим і вручення літературної нагороди в Чикаго

одноразові допомоги приїжджаючим літераторам і культурним діячам, як наприклад, Павлові Мовчанові, Лесеві Танюкові, Євгену Сверстюкові.

Користаючись із зустрічі з громадянством головою Світового Правління Українського Літературного Фонду ім. Івана Франка в Чикаго проголосив дев'ятий літературний конкурс, поширений на всі українські землі і цілу українську діаспору з запрошеними з України визначними літературознавцями до складу нашого журі — оцінюючої комісії. За велику поміч при влаштуванні літературних вечорів й інших імпрез з безкоштовним користуванням аудиторією парафії св. Володимира і Ольги голова надіслав о. Митрату Маріюна Бутринського почесним членством Українського Літературного Фонду.

Після короткої мистецької програми, приготованої учителькою Лесею Мудрою з дітьми народної школи св. о. Миколая, вручення чудової китиці червоного рожа та співу під аккомпаньямент бандури Лавренції Туркович, представники правління — секретар Рома Туряницький і місто голова Р. Кобилецький — передали дорогому гостеві ред. Михайлові Осадчому літературну нагороду, признану йому ще на шостому конкурсі в 1978 році.

Відпіванням багатолітнього лавратів І. о. Митрати цілою чисельно зібраною громадою закінчилася ця частина зустрічі, залишаючи у всіх учасників радісний, хвилюючий спомина родинного свята.

Зворушений лаврат подякував за літературну нагороду, про яку він довідався із закордонного радіомовлення далеко на чужині, де відбував своє заслання, що принесло йому велику радість і душевне піднесення, скріплюючи його неохитну віру в краще майбутнє українського народу та поглиблюючи шанобливе відношення до нього серед чужинського оточення і авторитет як українського письменника. Зокрема тепер щаслива доля дала радісну нагоду особисто передати голові правління Українського Літературного Фонду проф. Адамові Антоновичеві пам'ятку з України.

Свято в честь Патріарха Йосифа в Нью Гейвені

Після співаної Служби Божої, яку відправив о. Р. Големба 25-го лютого ц.р. за душу бл. п. Патріарха Йосифа Сліпого, вірні зішлись до церковної зали на святоточні сходи в честь покійного Патріарха.

Отець Р. Големба започаткував це наше свято молитвою „Отче наш“. На жаль, доповідь на святі В. Пасічник не міг приїхати до Нью Гейвену, тому інж. Троян попросив до слова мгра М. Бойка, колишнього догматичного голову нашого відділу за патріархат, що виголосив промову „Освіт Патріарха в теперішньому часі“.

А освіта є багата. Наприклад Кардинал Йосиф дуже переконував українських письменників писати наукові твори про нашу Церкву і про історичні події на Україні. І тепер ті наукові видання посилають

на Україну і в інші кінці світу, де ці книжки інформують людей про нашу жертву, працю і успіхи на церковній і патріотичній ниві.

Віра Черни при аккомпаньяменті проф. Ю. Цибрівського гарно відповідала в'язанку пісень українських композиторів — І. Соневицького, Степового, Лисенка, Барвінського, Федорова і Гнатюшина. Ориса Марків відчитала зворушливу поезію Світлани Кузьменко, „На Тисячолітті Християнства“.

Інж. М. Троян подякував всім виконавцям за таку гарну програму, і попросив отця-параха провести молитву „Богородице Діво“.

Присутні при каві і солодкому ще обмінювалися думками про патріархальні події.

Ориса Марків

THE MUSE IN PRISON

by Yar Slavutych

Короткі нариси силуетів українських поетів, замучених більшовиками в тюрмах і концтаборах та переклади їх поем

Ціна 3.00 дол. з пересилкою. Замовляти у

ВИДАВНИЦТВО „СВОБОДА“

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью-Джерсі обов'язково додати до ціни 6% ставкового податку

Мистецький альбом

„ТВОРЧІСТЬ ІРИНИ БАНАХ-ТВЕРДОХЛІБ“

ПЮКСУСОВЕ ВИДАННЯ, 75 КОЛЬОРОВИХ КАРТИН І 10 ЧОРНО-БІЛИХ.

Краса наших церков і символічні картини з мистецтва України побудують національні почуття у нашої молоді. Закупити цю книжку собі і для дітей.

Ціна книжки 30.00 дол. Замовляти

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

або в автора

І. TVERDOCHLIB

17 Mt. Marcy Dr., Rochester, N.Y. 14622

ни: рушник, вишитий руками української жінки і найновіше видання його поезій „Скисий Олтар“, як доказ відданості й признання за його працю на полі матеріального забезпечення дальшого розвитку української літератури.

Приймаючи до основної теми зустрічі, Михайло Осадчий у майже односторонній бесіді дав широку, реально проаналізовану дійсність на тлі феноменального соціологічного явища відраження і зрушення української громадськості з тогочасного могольного „застрою“. Не перший це раз Україна у своїй історії пробуджується до свого національного й культурного життя, навіть в тих районах українських земель, відносно яких устійсявся погляд про цілковиту зросійщення і затрату української обличчя. Шановний редактор органу Асоціації незалежної творчої української інтелігенції „Кафедра“ ствердив відомі нам факти постанови цілого ряду різнопріхних громадських, політичних, релігійних, культурних і екологічних об'єднань і товариств, які стають неоспорним спричинником організаційного і політичного становлення української людини. Минулорічний багатолітній з'їзд і створення організації під назвою Народний Рух України за перебудову являється придомним завершенням цього процесу й там вже прилюдно й відкрито лунали голоси за вихід із СССР та проголошення України незалежною і самостійною державою.

У відповідях на численні запитання достойний гість дав вичерпні й добре обґрунтовані відповіді, в яких можна було відчутти досвід редактора й знання політичного діяча, який орієнтується у всіх пекучих і життєвих проблемах українського життя і підкреслює свою

Портрети

(Закінчення зі стор. 2)

перед мною. — І коли дивитися на його бадьору сповнену енергію постань, на буйне майже чорне волосся і його невтомну балакучість, то вірите, що проф. Мегік є вічний.

Наші люди радо переселяються з холодних міст Америки й Канади на соняшну Флориду, головню до Маямі Біч, де є вже багато українських домовласників. І знову гомі згадати всіх, які працюють для добра громади в Культурно-Освітньому Центрі в Голлівуді і в Маямі, але цих основників і месенатів та щедрих жертводавців на народній цілі — Ірену й Миколу Рахувів, інж. М. Ковальчука, проф. Чирівського, Люба й Ірену Траців, та душу української громади в Маямі Біч добрих, привітних і жертвених Осипа і Марію Сохорів, яким нещодавно громада влаштувала величавий Ювілей 50-ліття подружнього життя — не можна поминути.

Довгі вечори у Маямі Біч постійні мешканці і туристи проводять різно. Одні розважаються грою в карти і шахи, сходяться на прийняття і гутірку, а з милою приятелькою Стефією найрадіше „демо до гостинних панств Маві“, власники великого апартаментового дому при вулиці Карлайл. І які ці вечори не були б довгі, на цікаві розмови час сходиться скоро. Симпатична і спокійна пані Меланія так гарно розповідає про Лемківщину, де народилася і пережила шалене дитинство та молодість бурхливих воєнних років.

Цікавих розповідей балакучого інж. Богдана можна слухати годинами, бо він був свідком багатьох світлих і трагічних подій нашого минулого. Слухаючи його розповіді про славу УПА, ви мусите повірити в чудо, бо як можна назвати подію, коли з його бойової частини 160 воїнів, їх тільки трьох залишилися у живих. Справді чудо! велика ласка Божя, що інж. Богдан пережив це лихоліття, власними силами здобув високу університетську освіту в Америці і так у освіту дав своїм трьом дітям, та нині має силу й охоту працювати біля великого будинку.

Скоро сповниться 100 років, як „Батько Союз“ і його доня „Свобода“ служать українському народові. Обидві ці інституції для українців — конечні, без них наші політичні й економічні дії ледве чи були б успішні.

Коли заходиться до модерного будинку Народного Союзу в якому міститься редакція „Свободи“, зустрічає вас привітно головний редактор Зенон Снілх та все знаходиться час поговорити і показати друкарню „Свободи“. Пригадується цей час коли зі слобозами в очах вітали ми біля Музею Мистецтва у Філадельфії Валентина Мороза, що несподівано прибув з України, а ред. Снілх перекладав його слова на англійську мову так швидко і фахово, більш вміло чим перекладач Трохановський, яким колись так гордився Хрущов.

Редакторам „Свободи“, головню милою паням, належить від читачів признання за їхні цікаві, зворушливі статті, особливо за фейлетони „Про це і те“, де О-КА Кузьмович так зворушливо описує різні події дня — про гостей з України, що їм доля не жаліла терпіння, про молодих людей, що свідомо вмирають від невилічливих недуг.

Хіба ж не плакали ми, читаючи фейлетон О-КИ про приїзд молодої матері з хворою Ганнуся? Чи була б отримала Ганнуся Свєрстток тисячі листів, коли б не ця стаття? Чи могла би нині людина без ніг ходити, якби ми не дізналися про її трагедію зі шоденника „Свобода“? Про усі цікаві вісті, про зміни і подих волі на Україні, про успіхи нашої молоді, наукові і спортивні осяги, різні імпрези й мистецькі події дізнаємося зі сторінок „Свободи“, без якої наше життя було б дуже убоге.

3 КНИГИ...

Закінчення зі стор. 3

бутки нашого мистецтва. Недавно відвідувачі записали:

• Ремез Тетяна, Тернопіль-Березівка: „Приймне враження діста від того, що відвідала цей чудовий Український музей в даліні від свого краю. Дякуємо, українці, про Вашу пам'ять і любов до наших традицій“.

• Б. Бордун, м. Львів: „Приймне враження, насолода побачити частину України на американській землі“.

• Кіржецький, Львів: „Оформлення експозиції краще, ніж у музеях України“.

• Цікаве враження від виставки Валерія Гнатенка залишила Ганна Михайленко: „Знала його особисто, але так глибоко заглянула в його душу тільки тепер. Навч пройшла не по виставці цього музею, а разом з Валерієм по Україні“.

ВІДИШЛИ

• ВІД НАС •

ЙОСЕФІНА ПОГРЕБНА, член УНС Відд. 220-го Б-ва св. Петра і Павла в Чикаго, Іл., померла 1-го лютого 1990 року на 61-му році життя. Нар. 1929 року в Чикаго, Іл. Членом УНС стала 1947 року. Залишила у смутку мужа Івана, дочок Катлен і Карол, сина Пилипа Івана з родинами та 6 онуків. Похорон відбувся 5-го лютого 1990 року на цвинтарі св. Марії в Евергрін, Іл.

Вічна їй Пам'ять!

Управа

ГЕЛЕН ЙОСЕФ, член УНС Відд. 295-го Ім. Святого Духа в Акрон, Огайо, померла 31-го грудня 1989 року на 70-му році життя. Нар. 11-го травня 1919 року в Україні. Членом УНС стала 1956 року. Залишила у смутку мужа Михайла і дітей: Ірену Добож, Мері Фаніці і Джана Йосеф. Похорон відбувся 4-го січня 1990 року на цвинтарі Святого Хреста в Акрон, Огайо.

Вічна їй Пам'ять!

Керол Даріс, секр.

ЧАРЛЬС СЕРЕДНЕСКІ, член УНС Відд. 274-го Б-ва св. Петра і Павла в Янгстауні, Огайо, помер 10-го січня 1990 року на 76-му році життя. Нар. 17-го вересня 1914 року в Янгстауні, Огайо. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Христинку, дочку Христинку і сина Чарльса і Джорджія. Похорон відбувся 13-го січня 1990 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Янгстауні, Огайо.

Вічна їм Пам'ять!

Гелена Сенедія, секр.

О. КЕНОН ТАРАС ДУРБАК, член УНС Відд. 295-го Т-ва ім. св. Духа в Акрон, Огайо, помер 28-го січня 1990 року на 75-му році життя. Нар. 6-го вересня 1914 року в селі Вербижці, Броди, Тернопіль, Україна. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Антонію і дітей: Марію Кларет і Ярослав Дурбака. Похорон відбувся 31-го січня 1990 року на цвинтарі св. Хреста в Акрон, Огайо.

Вічна їм Пам'ять!

Секретар

АННА КЛОК, член УНС Відд. 295-го Ім. св. Юрія в Чикаго, Іл., померла 22-го лютого 1990 року на 86-му році життя. Нар. 10-го жовтня 1923 року в Україні. Членом УНС стала 1971 року. Залишила у смутку сина Богдана з дружиною Іреною, дочок Глорію з мужем Іваном і Мері з мужем Волтером, сина Антона, кузинку Анну Душмич, 7-ро онуків і дальшу родину в ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 24-го лютого 1990 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Іл.

Вічна їй Пам'ять!

Василь Семік, секр.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Банд-Брукс, св. Духа в Гейлтонбурі, та інших.

ВІДОМА СОПІДНА ФІРМА

Cypress Hills

Monuments

Власник — українець

ВОЛОДИМИР

БІЛЯНСЬКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ і

О. ПОБАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Тел.: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу

включно, від 9 до 5 по пол.

Не бачили іди вигоди клієнта

радо заведемо до Вашого

дому з проханнями й порадами.

● BUSINESS SERVICE ●

Українська фірма „КАРПАТИ“ ВАСИЛЯ ЧОПЛАКА займається будівництвом, переробкою, експлуатацією, лапінням, встановленням центральних опалювальних систем, встановленням плиток, ламінованим і облицюванням плитками; перекриттям дахів; напівною опалювальною і мінючих машин.

Повне забезпечення. Оцінка величезних і малих робіт безплатна.